

Голос України

Влада — Радам!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 214 (1964) ♦ П'ятниця, 6 листопада 1998 року ♦ Ціна договірною

Києве мій,

Про майбуття і сьогодення

Я плакав
перед
атакою

ВАСИЛЬ ОЛЕКСАНДРОВИЧ ДЗЮБА визволяв Київ. Йому було 18 літ, і до того бачити столицю не випало. Коли питають, чи впізнає він вулиці, на які вперше ступив у сорок третьому, дід Василь чесно каже: ні, бо ми увірвалися сюди під час нічного бою, а до світанку вже пішли далі на захід. Його маленька онучка Ганнуся живе в Києві і знає про це місто, мабуть, більше, ніж дідуся-визволителя. Коли він приїздить з Козельця в гості, їм з Ганнусею є про що поговорити...

(Закінчення на 5-й стор.)

Вчора розпочався дводенний офіційний візит до України Президента Литви Валдаса Адамкуса. У день прибуття з ним зустрівся Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко. Під час переговорів йшлося про перспективи двостороннього співробітництва. Програмою передбачено зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою і Прем'єр-міністром Валерієм Пустовоїтенком. Валдас Адамкус поклав вінок до могили Невідомого солдата. Разом з Президентом Литви до України прибула велика делегація, а також група бізнесменів і підприємців. Одним словом, переговори проходять на всіх рівнях. Сьогодні за підсумками візиту будуть підписані двосторонні документи.

Економічна криза — постійний головний біп

За попередніми даними, Україна виконала основні показники критеріїв ефективності програми розширеного фінансування Міжнародного валютного фонду ЕФФ на жовтень. Про це йшлося під час зустрічі Президента України Леоніда Кучми з директором 2-го європейського департаменту МВФ Джоном Оділінг-Смі. Представник МВФ висловив занепокоєність рівнем наявних надходжень до бюджету, відзначив необхідність більш жорсткого контролю за бюджетними витратами, прискорення удосконалення роботи казначейства.

Економічна ситуація в Україні була також предметом телефонної розмови Леоніда Кучми з Президентом Киргизстану Аскармом Акаєвим. Глави держав обговорили питання двостороннього співробітництва, стан справ в обох країнах та заходи для подолання кризових явищ, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Закарпаття: четвертий вал повені

Протягом кількох днів на Закарпатті лили дощі, а в ніч із 4 на 5 листопада рівень води в Тисі, Латориці, Боржаві та Ріці перевищив усі можливі межі. В районі Тячева вода в Тисі сягнула позначки 6 метрів 81 сантиметр. Затоплено ряд населених пунктів Рахівського, Тячівського, Хустського, Виноградівського, Іршавського районів. Рух транспорту в області припинено.

Перейменувати станцію метро «Ярсенальна» на... «Динамо» запропонували прихильники нашого чемпіона!

Минулої
середи в Європі
знову був
футбольний бум.
Відбулися матчі
четвертого туру
групових турнірів
Ліги чемпіонів.
(Матеріал читайте
на 14-й стор.)

6 листопада

- ✓ народився (1811) поет Маркіян Шашкевич — буди-тель національної свідомості в Галичині, член «Руської трійци»
- ✓ народився (1855) історик-козакознавець Д. Яворницький
- ✓ помер (1893) П. Чайковський — видатний композитор
- ✓ 1951 року в Києві почав діяти перший в Україні телецентр
- ✓ 1960 року відкрито Київський метрополітен

Мертві села,
або
Апокаліпсис
однієї ідеї

11

Усміхнувся
день, як
глек
полив'яний

13

Передплата-99

«Голос України» проводить серед своїх передплатників розіграш «Лотереї «ГУ»-99». Тим, хто зробив свій вибір і передплатив нашу газету на рік або півроку, треба надіслати до редакції копію передплатної квитанції. На конверті обов'язково зробити позначку «Лотерея «ГУ»-99». Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

30. Каховському заводу електрозварювального устаткування (директор Ярослав Микитин) — 10 масляних радіаторів;

31. Новокаховському заводу «Південелектромаш» (в. о. генерального директора Валерій Тесля) — пральні машини «Малютка», електроскоковижималки.

Друзі! Стежте за газетою. Щодо номера в нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї. Спробуйте і вигравте! Передплата-99.

Спробуй і виграй!

О Учора затверджено новий склад правління банку «Україна».

О Під час ремонту залізничної колії між Нижнім та Києвом знайдено два снаряди часів Великої Вітчизняної війни.

О У Києві відбулося засідання «круглого столу» на тему «Четверта влада в Україні: свобода і відповідальність».

P.S.

У номер

✓ Київ

Французьких підприємців наші негаразди не лякають

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрівся з головою Арбітражного суду Франції Жан-П'єром Матеї. Обговорювалися питання економічного співробітництва і захисту іноземних інвестицій.

Пан Матеї сподівається, що Олександр Ткаченко підтримає ідею створення торгової палати «Україна-Франція» і юридичного комітету, який стежитиме за легітимністю економічних зв'язків. Зарубіжний гість зазначив, що Франція ніколи не прагне розвивати співпрацю з Україною і на двосторонньому, і на європейському рівні.

Жан-П'єр Матеї також має надію, що Олександр Ткаченко знайде час приїхати в березні наступного року до Парижа, щоб обговорити ці питання. Водночас глава українського парламенту наголосив на потребі приділяти увагу міжпарламентським зв'язкам та співпраці між законодавчими органами України і Франції.

Було б бажання

Заступник Голови ВР України Віктор Медведчук зустрівся з виконавчим директором Європейського консультативного центру з питань законодавства Джудіаном Ваттсом. Під час бесіди йшлося про гармонізацію українського і європейського законодавства. Джудіан Ваттс дав зрозуміти, що Україна завжди зможе, за бажання, запозичити досвід країн ЄС у судово-правовій, адміністративній реформі тощо.

В. Медведчук повідомив зарубіжного фахівця про деякі аспекти законодавчого процесу в Україні. Сторони розглянули також проблему скорочення чиновницького апарату.

Було домовлено, що українські та європейські юристи продовжать цей діалог через три тижні під час шостого засідання стратегічної ради україно-європейського консультативного центру з питань законодавства, до якої нещодавно увійшов і В. Медведчук.

Ноу-хау: емісія без інфляції

Помічник Президента України Валерій Литвицький не вважає, що тема емісії «абсолютно закрита» для Леоніда Кучми. Однак, за його словами, Президент не допустить емісійного рішення, яке зірве грошову та цінову ситуацію в державі. «Горизонт для емісії, навіть зв'язаної та невеликої, стає все вужчим», — сказав помічник глави держави. — А Президент, висловлюючись про можливість проведення емісії, мав на увазі кредитну емісію в реальному секторі економіки». В. Литвицький також переконав, що ніхто в Україні, в тому числі й Президент, не підтримає неприємний інфляційні наслідки будь-яких емісійних рішень.

Поб'ємо конкурента

Росією та Україною за участю німецького авіаконцерну DASA наприкінці року буде висушено на тендер із створення європейського транспортного літака україно-російський транспортний літак Ан-70.

Попередні підсумки дослідження, проведеного німецьким концерном і оплаченого урядом Німеччини, свідчать про перевагу україно-російських машин над основним конкурентом — літаком, розробленим авіаційним європейським консорціумом FIA. Реалізація проекту створення Ан-70 займається російсько-український консорціум «Середній транспортний літак».

Перебачається, що винуск буде налагоджено в АО «Авіакор» (Самара) і на київському авіазаводі «Авіант». Ан-70 здатний перевозити до 35 тонн вантажу на відстань до 5 тис. км. Вартість літака оцінено в 50 млн. доларів, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Фото
Юрія
ВЕНГЕРЕША.

ВШАНУВАЛИ ВИЗВОЛИТЕЛІВ КИЄВА

Парламентська хроніка

Народні обранці хвилююче мовчання вшанували полеглих визволителів Києва від німецько-фашистських окупантів. Цю пропозицію висунув народний депутат Леонід Косаківський (фракція «Громада»), який у своєму виступі заговорив увагу на нелегких повсякденних проблемах ветеранів другої світової війни. Його виступ зацікавив відгук серед депутатського корпусу. Зокрема, виникла ідея виділити кошти для пацієнтів госпіталю — ветеранів та інвалідів Великої Вітчизняної війни, аби закупити їм у цей день подарунки і ліки. А тому на пропозицію Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка народні обранці вирішили виділити для цієї мети свій вдовлений зарплаток. Однак решта заяв і пропозицій такою конструктивністю не відзначалася. Саме тому, схоже, не набрали необхідної кількості голосів величезні депутатські запити. В тому числі з конкретними пропозиціями про допомогу Львівському аграрному університету, впорядкування пенсійної системи.

На розмову про проблеми правосуддя перетворився, по суті, обрання членів Вищої ради юстиції. Заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук представив сесії 10 кандидатів. Депутатські фракції і групи висунули відомих політиків і юристів — Аркадія Пінчука, Юрія Гайсинського, Сергія Пересунька, Анатолія Селіванова, Миколу Карнауха,

Олександра Копиленка, Віктора Кочергу, Миколу Мичка, Василя Онопенка та Миколу Мельника.

Кандидати відповіли на низку запитань, які майже всі стосувалися роботи судової гілки влади. Багатьох народних обранців непокоїть її залежність від виконавчої влади. Адже саме вона фінансує суди. Окрім того, багатьох також непокоїть дії правоохоронних органів, які, всупереч Основному Закону, до суду вже звинувачують громадян у скоєнні злочину. Отож народні депутати поклали значні надії на роботу Вищої ради юстиції, яка і повинна контролювати діяльність судової гілки влади, підбирати кандидатури суддів, вносити їх на розгляд народних депутатів. Шоправда, після відповідей на запитання кількість кандидатів зменшилася, оскільки М. Карнаух зняв свою кандидатуру. Верховна Рада прийняла рішення провести обрання членів Вищої ради юстиції 10 листопада. Перед депутатами стоїть складне завдання — з 9 кандидатів обрати 3 членів Вищої ради.

Ми повинні контролювати процес приватизації, а не зупиняти її — такий лейтмотив виступу народного депутата Володимира Черняка під час обговорення проекту закону про мораторій на приватизацію в Україні. Оскільки, на його думку, цей закон зупинить приплив приватних інвестицій, інвестування України за рахунок іно-

земних коштів, не дозволить реструктуризувати підприємства. А всього Володимир Черняк нарахував близько семи застережень.

Водночас ті, хто захищав цей законопроект, наводили практики, коли держава націоналізувала власність. Зокрема, згадувалася доля відомого німецького концерну «Фольксваген», який кілька разів ставав державним підприємством, доки не почав ефективно працювати.

Депутат Станіслав Ніколаско поспівав на діяльність Маргарет Тетчер, яка протягом 17 років своєї правління не поспішала з приватизацією державних підприємств.

Взагалі і співголови, народні депутати Володимир Матвеев і Олег Панасовський, обругувуючи необхідність прийняття закону, наводили чимало прикладів, коли підприємства, які ефективно працювали після приватизації, ставали банкрутами.

Ранкове і денне
засідання 5 листопада

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Однак голова контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації Олександр Рибченко детально зупинився на тих проблемах, що можуть виникнути після введення мораторію на приватизацію. Так, зупинка цього процесу не дозволить приватизованим підприємствам передати на баланс місцевих рад об'єкти соціальної інфраструктури. З іншого боку, звільнить інвесторів, зокрема іноземних, від виконання своїх зобов'язань. А вартість цих зобов'язань уже сьогодні становить 5 млрд. доларів.

Окрім того, Олександр Рибченко запропонував спершу заслухати звіт голови Фонду державного майна і лише після того приймати рішення про подальшу долю приватизації. На завершення дебати сесія прийняла рішення проголосувати запропонований законопроект після обговорення проекту державної програми приватизації на 1999 рік.

Володимир КОРОЛЮК.

Готується законопроект

Позиція Ради Європи

Законопроект про столицю України — місто-герой Київ уже кілька разів розглядався і попереднім, і нинішнім парламентом. Лист із Ради Європи на адресу Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка свідчить про те, що ця міжнародна організація тримає в полі зору розвиток самоврядування у столиці України. Отже, пропонуємо вашій увазі позицію Ради Європи.

Панові
Олександру Ткаченку,
Голові
Верховної Ради України
Київ
Україна
Копія: Постійному
представництву України
в Раді Європи

Шановний пане!

Як відомо Раді Європи, Верховна Рада України нещодавно обговорила й ухвалила в першому читанні проект закону про статус Києва та управління ним.

Як Ви, звичайно, знаєте, Конгрес місцевих та регіональних влад Європи Раді Європи уважно стежив за розробкою законодавства стосовно місцевого та регіонального управління в Україні, в тому числі про статус Києва, щоб допомогти забезпечити його відповідність до положень Європейської хартії місцевого самоврядування, підписаної та ратифікованої Україною.

Я вважаю, що це було б в інтересах як Раді Європи, так і Верховної Ради України, якщо експерти мали можливість здійснити оцінку цього проекту нового закону про Київ попередньо, до

його розгляду в Верховній Раді і, в будь-якому разі, до того, як він буде остаточно прийнятий та переданий Президенту України для ухвалення.

Крім інших міркувань, ми маємо причину вважати, що теперішній проект закону про Київ відображає у певній мірі неправильне розуміння деяких положень Хартії, зокрема статті 6, яка стосується підзвітності адміністративних служб обраній раді.

Тому були б вкрайні, якби Ви змогли відкликати на розгляд розгляду цього закону, для того щоб забезпечити можливість зважити на оцінку експертів, яка буде готова за два тижні.

Незважаючи на те, що цей лист стосується конкретно Києва, навіть і в цілому було б корисно й доцільно, щоб Раді Європи надалася можливість проводити об'єктивну оцінку законодавства України про місцеве та регіональне управління попередньо, до їх прийняття Верховною Радою, щодо відповідності їх положенням, які містяться у 48 Рекомендації КМРБЕ (1998).

Хотів би заздати подякувати Вам за розуміння.

Щиро Ваш
Президент Ален Шенар.
Рада Європи
Конгрес місцевих
та регіональних влад Європи.

Страсбург, 30 жовтня 1998 року

Постанова Верховної Ради України

Про додаткові заходи
щодо забезпечення
сільськогосподарських
товаровиробників
паливно-мастильними
матеріалами
для проведення
осінньо-польових робіт
у 1998 році

З метою усунення недоліків у проведенні комплексу осінньо-польових робіт та недопущення втрат врожаю врожаю 1998 року Верховна Рада України постановляє:

1. Дозволити Кабінету Міністрів України виділити Міністерству аграрно-лісового комплексу України з резервного фонду Кабінету Міністрів України 50 млн. грн. для придбання нафтопродуктів сільськогосподарським товаровиробникам в листопаді поточного року, забезпечивши оплату рахунків господарств через органи державного казначейства.

2. Кабінету Міністрів України подати Верховній Раді України пропозиції щодо уточнення в Законі України «Про державний бюджет України на 1998 рік» обсягу резервного фонду.

3. Контроль за розподілом та використанням виділених коштів покласти на Комітет Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин.

Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
3 листопада 1998 року.
№ 219-XIV.

І навіть серце, як «НЗ», не берегли

То вже згодом історики другої світової ствердять: битва за Київ була такою масштабною і жорстокою, як і Сталінградська. Восени 1943-го на берегах Дніпра зійшлися найбільші військові угруповання двох держав. З боку Німеччини група армій «Південь» під командуванням генерал-фельдмаршала Еріха Манштейна і війська 1-го Українського фронту, якими командував генерал армії Микола Ватутін.

І тоді, перед форсуванням Дніпра, кожний борець думав про своє. Хто згадував родину, хто накидав опівнієм скупі слова солдатського листа до коханої, а хто й подумки молився. Бо вижити у тій страшній вогняній веремі на свинцевих

хвилях Славутича прагнув кожен. Та далеко не кожному, на жаль, це вдалося.

Страшні картини розрухи постали перед радянськими воїнами у Києві, страшним мовчанням смерті зустрів їх Бабин Яр. Та якщо після розгрому під Сталінградом військові стратеги фашистської Німеччини ще плекали якісь надії переламати хід воєнних подій, то після поразок гітлерівців на Курській дузі і форсування Дніпра радянськими військами стало цілком очевидним: ми неодмінно переможемо!

Бо після визволення Києва дорога до Берліна стала коротшою, а наша перемога — ближчою.

Після Києва до Берліна стало ближче

У номер
✓ Херсон

Вони вижили під «Танго смерті»

Презентація колективного збірника «Пам'ятасмо» відбулася нещодавно в Херсонському технічному університеті. Ініціатором видання стала обласна організація Спілки колишніх неповнолітних в'язнів фашизму.

Уперше на Херсонщині вдалося опублікувати списки земляків, котрі пройшли через некале концтаборів.

А «Танго смерті» — то мелодія, написана в Янівському (Львівської області) концтаборі самими в'язнями. Звучалися та розстрілювали фашистські кати саме під цю музику...

✓ Київ

Шана всім, хто дарував Києву свободу!

Всукраїнське об'єднання «Громада» оприлюднило привітання ветеранам Великої Вітчизняної війни і всім киянам з нагоди 55-ї річниці визволення Києва від німецько-фашистських загарбників. Ми низько вклоняємося визволителям Києва за їх ратний подвиг, говориться в привітанні, і схилиємо голови перед вічною пам'яттю десятків тисяч радянських солдатів і офіцерів, які ціною власного життя утримали стратегічні плацдарми під Букриним і Лютетем, які полигли на вулицях древнього міста, перед пам'яттю всіх, кому не судилося добратися до правого берега Дніпра, дожити до Перемоги.

778 днів окупаційного режиму стали найчорнішими сторінками в історії матері міст руських. Києву довелося восени 1941-го оплакувати сотні тисяч поделіх своїх оборонців, пережити трагедію Баб'яного Яру, прийняти в'язнів в концтаборах...

Але разом з тим столиці України судилося щаслива доля: стати містом військової звитяги і доблесті, масового героїзму і великої самопожертви визволителів.

✓ Хмельницький

Перша ракетна дивізія стала у стрій

В обласному центрі міністр оборони України генерал армії Олександр Кузьмук у присутності представників влади, громадськості вручив бойовий прапор новоутвореній ракетній дивізії, що стала правонаступницею 43-ї ракетної армії стратегічних військ СРСР.

Щодо долі колишньої 43-ї армії Олександр Кузьмук наголосив, що згідно з міжнародними домовленостями вона продовжуватиме процес ліквідації ракетних точок із дотриманням усіх вимог біоетичних експертів, з проведенням ретельної рекультивації ґрунтів тощо. І тільки після того, як над останньою ракетною точкою буде насаджено сад, а це намічається на 2001 рік, армія припинить своє існування.

✓ Дніпропетровськ

Згадали славного земляка

На будинок, в якому колись майже двадцять років прожив Олександр Піль, відкрито нарешті меморіальну дошку.

Це була дивовижна і неспокійна людина багатогатних устремлінь та уподобань, з ім'ям якої пов'язані відкриття залізрудних покладів на Криворіжжі та початок їх видобутку. Отож, по суті, — і зародження торної металургії в цьому регіоні, дніпропетровці тут міст і знайшли.

Але дніпропетровці мають пам'ятати Олександра Миколайовича ще й за те, що він вивчав річний край і дбав про його увічнення. Це Піль створив краєзнавчий музей, відомий нині як історичний імені Дмитра Яворницького.

Лихоліття війни.
Фото
з виставки
«Київ
1941—
1943 рр.»
Володимир
САМОХОЦЬКИЙ
(Дніау).

Визволення Києва

Із спогадів
М. С. Хрущова.
Попереду Київ. 1943 р.

Це була урочиста хвилина. Розпочалися бої нового етапу наступу на захід. Ми вийшли на західний берег Дніпра, білися за визволення Києва, матері міст руських, столиці України. У кожного підпирала до горла сльози радості за Київ. Нарешті настає час. З 1941 року нас так далеко, до Сталінграда, було відкинуто. Наші літаки уже не могли навіть долетіти до Києва. І ось ми зараз під Києвом і завтра-післязавтра будемо в самому Києві.

Тоді заступником командувача Воронежського фронту був Гречко. Перед наступом ми його відправили, щоб він у Міжгір'ї облаштував собі командний пункт, спостерігав зльоти і посадки авіаційної пілоти. Пригадую, заходило сонце. Вечір теплий, але все-таки осінь була, ми вийшли в бурках, накинених на плечі. Прийшов Гречко і щось мені доповідав. Оскільки у нього зріст неймовірний, а я давно його знав і з повагою до нього ставився, то я пожартував: «Товарише генерале, ви, будь ласка, станьте подальше. Мені важко дивитися вам в обличчя, коли ви робите доповідь».

Він засміявся, а я відступив назад, і він почав доповідати. Доводів, я ніяк пам'ятаю, про що. Доводів була чітка: «Ворога розбито». Ми не знали так само, як і він.

Раптом вибух. Вибух, і стовп диму піднявся.

Значок розташування Києва, я кажу: «Ці німці підірвали завод «Більшовик» у західній частині Києва перед Святошиним. Якщо підірвають, значить, німець тікає».

Перед нашим наступом я попросив генералів, командирів частин, що наступали, призначити спеціальні групи, які, коли наші війська ввійдуть до Києва, одразу підуть до будинку ЦК, до будинку штабу Київського військового округу, до Ради Міністрів, Академії та інших центрів з тим, що коли німці їх не встигли підірвати чи спалити, але заклали заряди, то знешкодити ці фугаси. Це відіграло свою роль.

Коли почалися вибухи, я звернувся ще до товариша Варенцова, командувача артилерією: «Товариш Варенцов, я вас прошу, накажіть артилерії накрити Київ поверхневою артилерійською напаломом». Він дивився на мене здивовано. Знає, який я патріот Києва, як я люблю це місто, і раптом я йому наказую обстріляти Київ.

«Чому я хочу це зробити», — кажу я йому. — Якщо ви зараз обстріляєте Київ, це скористить втечі німців. Паніку ми створимо. Вони менше завадатимуть школи Києву. А снаряди, вони багато не нашкодять. Це незвичайний обстріл, поверхневий. Снаряд великого руйнування ніколи не завдає. Це легко відновити, а якщо

німці затримуються там, то вони можуть закласти фугаси і значно більше завдати школи Києву».

«Бєт, зараз буде наказано».

Він наказав, і розпочався обстріл Києва.

Наші війська вступили в Київ вночі з 5-го на 6-те. Це особливо урочистий день — переддень Великої Жовтневої революції. Можуть тепер сказати, що ми приурочили визволення Києва до цього свята і щоб похвалитися, можна було б і погодитися. Чесно кажучи, ні. Так склалися обставини і можливості, але дуже гарний вийшов збіг у часі: визволення Києва 6-го, і 7-го святкування Жовтневої революції. Тоді, шоправда, святкування у нас ніякого не було, але приємно було відчувати себе переможцями.

Жаліве враження було від міста. Таке велике, гамірливе, веселе, південне місто, і раптом нікого немає. Знаєте, прямо кроки свої чуєш, коли йдеш Хрещатиком. Потім ми повернули на вулицю Леніна. Луна відбивалася в порожньому місті, а може, від сильного перенапруження складалося таке враження. В усюкому разі, враження надзвичайно важке було.

Незабаром почали з'являтися люди. Просто, знаєте, як з-під землі вони з'явилися. Ми з Хрещатика підіймалися в напрямку Оперного театру вулицею Леніна, стара і назва Фундуклеївська. Ми йдемо, розмовляємо, ділимося враженнями, раптом істеричний такий крик. Біжить на нас молодий чоловік. Не знаю, в якому стані він був.

Пам'ятаю, тільки повторював: «Я — єдиний єврей. Я — єдиний єврей у місті Києві, який залишився живий!»

«Бєт, зараз буде наказано».

«Що ви хочете сказати?»

Він знову мені повторював те саме.

Я бачив, що він у стані комусь особливому, і навіть злякався за його психіку.

Я його запитав: «Як ви вижили?»

«А от у мене дружина — українка. Вона працювала там у їдальні, а мене сховала на горішці. Я висидів весь час на горішці. Вона мене годувала і тим врятувала. Якби я з'явився у місті, то мене б, як єврея, знищили».

Потім почали з'являтися інші люди. Я пам'ятаю: йшов якийсь чоловік з сивого борода, уже не молодий. Йшов з якимось кошиком. Ну, робочий кошик. Коли я працював на заводі, то в такому само кошиковий носив собі сніданок і обід на роботу. Він кинувся мені на шию, почав обніматися, цілувати. Це було дуже зворушливо. Оригінальна вишла така фотографія. Якійсь фотограф устиг сфотографувати цю сцену, і потім фотографія облетіла багато журналів і газет.

Ось так було зайнято Київ. Я склав невелику записку, як йшов біля і як наші війська стійко боролися. Я цю записку надіслав до Москви, хотів просто порадувати Сталіна. Сам радів і хотів його похвалити, що ось до 7 листопада ми зайняли Київ. Я був здивований, коли другого дня прочитав газету і побачив, що мою записку повністю було опубліковано в «Правді».

З джерел «Української скарбниці»

В Українському державному медико-соціальному центрі ветерани війни, що в селі Пилип Переслав-Хмельницького району на Київщині, відбулася акція благодійного фонду «Українська скарбниця». Голова ради фонду народний депутат України Богдан Губський передає колективній центру ліки на суму більш як 7 тисяч гривень. Серед них — протистаматичні, серцево-судинні, протиприказкові, антипсихотичні та протиревматичні препарати. Їх прибуло на кошти вітчизняного спільного підприємства «Оптіма-фарм».

Вони постійно співробітничали з фондом «Українська скарбниця». Підприємство вже придбало і передало на акції фонду медпрепарати на 700 тисяч гривень. З них на 600 тисяч гривень ліків благодійний фонд передає сільським, районним та обласним лікарням під час проведення всеукраїнського огляду-конкурсу «Країни за професією», започаткованого Українською аграрною біржею та газетою «Сільські вісті».

У медико-соціальному центрі нині проходить курс лікування шістсот ветеранів Великої Вітчизняної війни. Ліки їм конче потрібні для ефективного лікування, адже

центр, який функціонує з державного бюджету, протягом останніх чотирьох місяців забезпечувався ліками аж на... 9 відсотків. Надані «Української скарбниці» препарати (ліки авторитетних фармфірм — німецької «Берлінг» та ізраїльської «Жульфарм»), віримо, полегшать існування заслужених людей.

Саме для них привезли працівники «Української скарбниці» ще одні «ліки» — для душі. Чимало книжок наших авторів з ескізами «Української скарбниці» поповнили бібліотеку центру. Народний депутат України Богдан Губський зустрівся з ветеранами, звернувся до них із ширим словом. Йому задавали чимало запитань, розповідали люди і про свої проблеми-болю. З цієї зустрічі Богдан Володимирович повіз у Київ «для реагування» чимало звернень у письмовій формі.

А ще укладений вокальний гурт «Гетьмани» дав в Українському державному медико-соціальному центрі для ветеранів концерт. Лунали зі сцени фронтовики, українські народні пісні. Вони додали багатому настрою, розбудили спогади і підтримали людей у їхніх надіях.

Оксана ГРИГОРЕНКО.

Я його запитав: «Як ви вижили?»

КИЄВЕ МІЙ, я плакав перед атакою

(Початок на 1-й стор.)

... Коли наше село (Рівчак-Степанівка на Носівщині) визволили від німців, польові військомати брали 18-річних хлопчаків на поповнення бойових частин, які й визволяли наш район. Ми потрапили до 280-ї Червонопрапорної Конотопсько-Коростенської стрілецької дивізії (командир — генерал-майор Голосов). Нам видали зброю: кому карабін, кому автомат чи протигатковку ручницю, а мені — ручний кулемет Дегтярьова. Ми нічого такого раніше і в руках не тримали. Спитали командира, хто нас навчатиме, а він відповів: «Сами на передовій навчитесь!»

Отож битва за Київ була і нашим бойовим хрещенням, і наукою. На передову нас привезли вночі, на Букринський плацдарм. Розташували вздовж передової, наказали копати окопи. Ми, мов хом'яки, лежачи, копали — щоб хоч голову сховати від куль. Отут ми побачили перших убитих. Противник був так близько, що ми чули німецьку мову. Ця ніч була, мабуть, найстрашнішою. Дехто з нас плакав, згадуючи домівку.

Нас із одного села потрапили в що частину десятеро, зокрема Осадчий Павло, Дзюба Микола, Легенський Степан, Рожок Василь. Це мій теско, він був помічником кулеметника, таких помічників у мене по дорозі до Берліна змінилося п'ятеро. У першому ж бою поранило Миколу Дзюбу.

Перед наступом до нас в окопи при-

ходили підлітпращівники, підбальорювали: ось візьмемо Київ, а потім дійдете до Берліна, і всіх вас за це після війни на руках носитимуть. Побачили б вони тепер, як нам по 4—5 місяців пенсії не принести!

... Напередодні жовтневих свят, після артпідготовки, нам наказали вийти з окопів, і ми з криком «ура!» пішли в атаку. Цей крик, як я потім не раз переконувався, наводив на ворога страх, але й нам було страшно, і багато було вбито хлопців — і знайомих, і тих, з ким не встигли познайомитися. Я біг з кулеметом, і коло мене розривався снаряд. Я чув його свист і впади трохи раніше, і мене тільки оглушило. А хлопці думали, що мене вбито. Потім один мені сказав: ну, будеш довго жити! Я йому не повірив, бо там так-е робилося, що ніхто не сподівався жити довго.

Той ж ночі ми пішли на захід з боями через Малин, Коростень, Житомир. Нас залишалися все менше, але ми отримували поповнення — отаких самих молодих хлопців із визволених областей. Їх кидали в бій без підготовки, як і нас перед тим.

По дорозі до Берліна, мабуть, тисячу разів доводилося підлітати в атаку. Всього було! Луччі десантники на танках, ми лігали з бронею, мов груші, убиті й поранені. Нас накривали снарядами власних «катюш». В одному бою нас із Михайлом Кошелівським (земляком із Галичі Ніжинського району) переїхав німецький танк і засипав в окопі. Ми

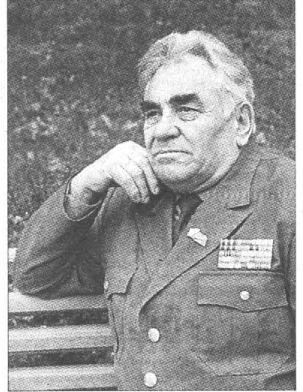
обоє перекрестилися й думали, що для нас війна вже закінчилася. Кому розкажеш — не вірять, та іноді й сам не вірю, що все це було.

У нас у Козельщі знаходяться скептики, кажуть: не може бути, щоб ти служив кулеметником і повернувся живий, з руками-ногами, адже кулеметник у бою викликає весь вогонь на себе. Воно-то так, але, мабуть, не можна було всім руки-ноги відвиртати...

Я належу до тих, про кого співіється «... поведемо їм, поведемо!» По дорозі до Берліна залишив я позалу всіх своїх односельців, кого пораненими, кого убитими. Олександра Капрана відправили до госпіталю без ноги, Івана Дрозда, теж кулеметника, поховали в Коростені, а свого помічника Василя Рожка я залишив біля Коростеня, пораненого. Ми з ним і досі згадуємо про жахи і чудеса війни.

Хтось, мабуть, думає, що після Берліна нас посадили у м'які вагони й повели з почестями додому? Ні, ми йшли пішки, по 20—25 кілометрів щодня. І отак — аж до Любomla, що на Волині, йшли більше місяця, без вихідних. Питасмо в командирів: чому пішки? А вони: бо транспорт везе шнінний вантаж! Є така фірса: «... на попутних машинах ехал с фронта домой...» Якби ж нам дозволили їхати на попутних!

Отака доля окопного солдата. Ми й тепер не в пошани. Було, йдемо в атаку — солдати попереду, а офіцери трохи (чи й не трохи) позаду. А тепер навпа-

ки: офіцери отримують пенсію через військкомат, а нам її видають через райвідділ соціалістичного населення із затримкою на 4—5 місяців. І ніхто тебе навіть не слухає. Шире спасибі коростенцям — я почесний громадянин цього міста, і вони не забувають запрошувати в гості. А нас, як на фронті, все менше, і поповнення не буде.

Василь ДЗЮБА.

Козельщ на Чернігівщині.

Попереду атакуючих танків

У битві за Дніпро та визволення Києва було багато моментів, під час одних яких цілком виправдане слово «перше». Зокрема, **перше в наступі було застосовано для пророблення проходів у міських проміжках спеціальну танкову частину — перший у Радянській Армії полк танків-тралщиків (166-й окремий танковий полк РВК, у якому я служив з моменту його сформування до кінця війни).**

... Ще під час радянсько-фінської війни молодий ад'юнкт Військово-інженерної академії Павло Мугальов, українсь, родом із Житомира, задумав створити засіб для подолання противничих міських загорожень. Він сконструював катковий трал ПТ-3, який складався з десяти дисків особливо міцної сталі, по п'ять дисків перед кожною гусеницею танка. Трал-каток кріпився до лобової броне «тридцятьчотвірки». Диски мали по колу нажми — «шпори». Кожний такий нажим, «наступивши» на міну, підірвав її.

21 вересня 1943 року 166-й окремий танковий полк РВК вийшов до Дніпра біля Переслава. Тут, у дуже важких умовах, форсував Дніпро і брав участь у розширенні Букринського плацдарму.

Оскільки кручі й урвища не давали можливості розгорнути наступ військ, командування ви-

рішило перекинути головну ударну силу фронту, 3-тє гвардійське танкове командування, на Лютівський плацдарм. У кінець жовтня в лісі на північ Нових Петрівців зосередився 166-й полк.

За даними розвідки, противник створив три ешелоновану оборону глибиною до 14 кілометрів. При цьому використав низовинні заболочені ділянки, лісові масиви, обладнав окопи повного профілю з ходами сполучення, лозтатами, щільно замінував підступи до переднього краю й ділянки на танкобезпечних напрямках, водночас перекиривши їх протитанковими ровами.

... Старший лейтенант Іван Петренко поживився на годинник. До восьмої ранку залишалося дві хвилини. «Зараз почнеється...» І ось лів загостився від могутнього залпу «катюш». По всьому фронту ворожої оборони піднялася стіна зламленої землі. «Треба запам'ятати: 8 година, 3

листопада», — сказав собі командир взводу. Злетіла зелена ракета. Петренко скомандував двом своїм командирам танків по радіо: — Вперед, на міну!

Взвод повів ставелі катки в атаку: «тридцятьчотвірки» Петренка — в центрі, машина лейтенанта Фарила Шайхутдінова — справа, лейтенанта Володимирів Баламакова — зліва. Напряму атаки — південна частина Пушів-Води, дитячий санаторій.

Війшовуючи з боєм кожний метр землі, прокладаючи шлях вогнем і тралями, долаючи міновані лисові завали, взвод пробивався все лєні і всю ніч і на світанку 4 листопада перетнув трамвайну лінію на південній околиці Пушів-Води. Це означало, що шлях противнику з Києва на північний захід закрито.

На іншому напрямку див взвод тралщиків старшого лейтенанта Адама Петушкова. Проробивши проходи в міному загорожденні, екіпажі були змушені довго пробиватися через заміновані лисові завали. Машини Петушкова двічі поповнювалися безприспасами, перш ніж досягли другого оборонного рубежу. Глибокої ночі взвод Петушкова, пробившись на Гостомельську дорогу, досяг північної околиці Святошини.

Під час битви за Київ екіпажі тралщиків знищили загальномабже дві сотні мін та фугасів. За зразкове виконання бойових завдань полк одержав почесне найменування «Київський», майже всіх його солдатів, сержантів та офіцерів нагородили орденами й медаллями.

Винахідник каткового противничого трала ПТ-3 заступник командира полку Павло Мугальов та командир танкового взводу старший лейтенант Адам Петушков стали Героями Радянського Союзу.

Полк ще не раз відзначався в боях за визволення України, Білорусії, Польщі, під час штурму Берліна.

Всеволод КОРОЛЬОВ,

полковник у відставці.

На знімку: танк-тралщик.

«Скільки довелося пережити!..»

З болем у серці, з великою образою і жалем зустрічаю цюгоризний День Перемоги поений кавалер ордена Слави з села Михайлівки, що на Черкищині, Василь Макарович Орищенко.

Не надів він свого кітеля з бойовими орденами й медаллями.

З киркотою на душі він шепотів току сумного святкового дня: «Які негідники! Нічого святого у них немає. Якби знали, якою ціною віддали мені ці бойові нагороди, скільки довелось пережити, пролітати кров'ю...»

... Коли споночило, у двері його катки постукались. Дружина, ніни покійна, хвора лежала у ліжку, — розповів Василь Макарович, — і я відчинив двері. Двоє невідомих у масках вдерлися в хату. Що було далі — не пам'ятаю, бо після шестимісячного уладу по голові я несприятимов.

Три ордені Слави, ордені Червоної Зірки, Вітчизняної війни І ступеня, медалі зникли з шафи разом з кітелом. Бойові відзнаки — для злодига лише товар, за який можна одержати гроші. Нема й дла до того, що втераний війни цілком власної крові (шість разів був поранений) здобував і для них, мерзотників, перемогу й мир.

... У вересні 1939 року його призвали до лав Червоної Армії. А вже через кілька місяців юнак брав участь у боях з білофінами.

Війна з фашистами настигла Василя, помічника навідника танкового кулемета, на півострові Ханко. 164 дні його частини мужньо захищали радянську землю.

3 грудня 1941 по лютий 1944 року син українського народу Василь Макарович Орищенко воював з лютим ворогом під блокуванням Ленінграда.

Поранення, госпіталь. Видужав — знову фронт. Багато було боїв, вже всі їх не згадати з подробицями.

Та хіба забути йому про Арбузовську операцію на Синавських болотах?

У цьому бою Василю Макаровичу довелося відповідати не лише за себе, а й за всю роту. На той час він був парторгом і заступником командира кулеметного взводу. У розлад бою командира взводу поранили, і Василь узяв командування на себе. Бійцям вдалося знищити дві вогневі точки і понад 40 фашистів. Наступного дня бій тривав. Розривна куля влучила Василеві в спину. Та поля бою він не залишив...

Радянська Армія готувалася до прориву блокади. 15 січня 1944 року почався жорстокий бій в районі Пулковських висот. Одним з перших Василь Орищенко вдерся в траншею ворога. По-пластунськи підповз до ворожого кулемета і кинув гранату. Через мить зникнувши кудло фашистів і в землі.

Вже в госпіталі він дізнався про остаточне зняття блокади. Про подвиги Василя Орищенко в грізні дні війни знала вся країна.

А після років лихоліття мужній воїн понад 20 років працював лісником. Як воював, так і трудився — чесно, сумлінно. Про це свідчать не тільки міри державної нагороди, а й тисячі дерев, які шумлять сьогодні у лісництві поблизу Кам'янки.

Федір ЛЮДИН,

учасник війни.

Оголошення

ООО «Промресурс» (идентифікаційний код 23750379) повідомляє про закінчення ліквідації.

Претензії приймаються в течение місяця со дня опублікування объявления.

ПТ «Даніка Сосидж фекторі», ЗКПО 19366347, повідомляє про зменшення статутного фонду. Заперечення приймаються протягом 30 днів з дня опублікування. Контактний телефон 228-67-63.

Під час битви за Київ екіпажі тралщиків знищили загальномабже майже дві сотні мін та фугасів.

Ми, мов хом'яки, лежачи, копали — щоб хоч голову сховати від куль.

У номер
✓ Київ

Чи зможуть домовитися урядовці з прогресистами?

Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко домовився з лідером прогресивних соціалістів Наталією Вітренко про створення робочої групи з представників уряду та народних депутатів, яка вивчатиме проблеми межі малозабезпеченості та мінімальної зарплати. Як відомо, 21 жовтня парламент прийняв у першому читанні запропонований фракцією ПСПУ законопроект про збільшення мінімальної зарплати з 55 до 148 гривень, а межі малозабезпеченості з 73,7 до 118,6 гривні. Саме розміри цих показників є визначальними для розрахунку держбюджету на наступний рік.

Голова Кабміну сказав, що йому зрозуміла пропозиція фракції ПСПУ — значно збільшити розміри мінімальної зарплати та показники межі малозабезпеченості, однак підкреслив, що урядові під час визначення цих показників доводиться виходити з реальних економічних можливостей бюджету.

✓ Харків

Комп'ютер прогнозує аварії

Харківський технічний університет радіоелектроніки спільно з обласним управлінням цивільної оборони та з надзвичайних ситуацій розробили комп'ютерну програму, яка має змогу прогнозувати аварії, катастрофи, пожежі й витіснення газу на небезпечних об'єктах регіону, повідомляє ДНАУ.

Нині на особливу контроль в області перебувають 250 об'єктів та 42 вибухонебезпечних об'єкти, в тому числі дев'ять магістральних газопроводів та амакогонів.

✓ Донецьк

Одні — на площу, інші — у вибій

Близько 3 тисяч гірників збиралася на площі перед Донецькою облдержадміністрацією на мітинг у рамках всеукраїнської акції протесту вугільників. Учасники мітингу виступили з вимогами гарантії своєчасної виплати заробленого та закладання в держбюджет на 1999 рік витрат на фінансування галузі у розмірі не менш як 5,5 мільярда гривень, у тому числі 1 мільярд гривень — на погашення заборгованості в зарплаті.

Напередодні акції про готовність провести односторонній страйк заявили колективи 163 шахт України. 25 шахт збиралася працювати без відвантаження палива. За останніми даними Міністерства вугільної промисловості, на день акції повністю страйкували 33 шахти, втрати становили 60 тисяч тонн вугілля. Відмовилися від участі у страйку наймійніші і найпотужніші вугільні підприємства: шахти імені Засядка, «Краснолиманська», «Красноармійська-Західна» та деякі інші. Примітно, що ці колективи виділяють на-гора подоби більш як половину всеукраїнського видобутку «чорного золота».

✓ Луганськ

Від маленької друкарні до сучасної поліграфії

Виповнилося 40 років спонсору лотерей для перешити «Голосу України» — Луганський обласний друкарні. За цей проміжок часу підприємство пройшло шлях від невеликої друкарні до одного з найбільших поліграфічних підприємств Луганщини. Нині тут друкують 13 газет, афіші, буклети тощо. Особливо помітні позитивні зрушення у роботі відкритого акціонерного товариства «Луганська обласна друкарня» відбулися, коли колектив очолив Володимир Купчиненко. Завдяки підприємницькій ініціативі, організаційному хисту керівника та використанню власних резервів вдалося технічно переоборудувати друкарню і збільшити випуск продукції.

Порівняно з минулим роком обсяг виробництва збільшився на 15 відсотків. Це неопанічний подарунок до круглої дати.

Овочі для пенсіонерів від Старокірівської райогранізації Народного Руху України.
Фото Юрія ВЕНГЕРІА

«Укртелеком» хоче бути в законі

У комітетат Верховної Ради

Одним з основних чинників здійснення ринкових перетворень у постсоціалістичних державах стала приватизація. Власне, від успіху цього процесу, від ступеня відкритості і справедливості розподілу власності суспільної, залежить колишньої держави, а також реформ, громадянська загода у суспільстві.

Особливо показовою у цьому плані стає приватизація ринку телекомунікацій. Саме він з погляду потенційного інвестора є одним з найпривабливіших у країнах Східної Європи: тут гостро відчувається розрив між епохою індустріалізації, в якій вони ще перебувають, та епохою інформатизації, якої вже досягли промислові розвинені держави. А розкриті спількування чи то за допомогою телефонів, чи то Інтернету — не замінити нічим, потреба в ній не визнає ні кордонів, ні інфляцій.

До кінця нинішнього року передбачено завершити реструктуризацію державного підприємства електров'язу «Укртелеком» та розпочати підготовку його до приватизації. За цими словами — багатоступенєва система завдань, адже йдеться про захист інтересів держави у сферах інформатики, телекомунікацій, про підприємство — національний оператор зв'язку, що має 10 відсотків доходів держбюджету і 2 відсотки ВВП, про трудовий колектив у 130 тисяч осіб. Досвід приватизації аналогічних об'єктів у Східній Європі, а також у Франції, Німеччині, Великій Британії свідчить: саме держава має регулювати ці процеси, зберігаючи тривалий час контрольний пакет акцій. Власне, такою є й «ідеологія» законопроекту про особливості приватизації «Укртелекому», який зараз на розгляді у профільних комітетах Верховної Ради України.

Голова Спеціальної контрольно-комісії Верховної Ради України з питань приватизації Олександр Рябенко наголошує, що важливо не помилитися з визначенням величини пакетів реалізації акцій на першому етапі.

— Особисто я схилився до залучення не дрібних, «портфельних», інвесторів, а стратегічного партнера: він повинен не лише бути фінансово спроможним, захищати інтереси держави, а й володіти сучасними технологіями зв'язку і менеджментом, новими ринками. Саме тому важко зв'язати продаж акцій з інвестиційними зобов'язаннями під конкретні об'єкти робіт і конкретні терміни, — каже він. — На першому етапі приватизації можна буде реалізувати пакет в 25 відсотків акцій, а надалі не виключено, що держава зберігатиме свій вплив на загальну політику підприємства за допомогою так званої «золотої акції».

Спеціальна контрольна комісія має особливе доручення: Голова Верховної Ради України Олександр Гукатка щодо подальшої політики «Укртелекому» адже досвід приватизації важливих для економіки України об'єктів, зокрема таких, як Миколаївський глиноземний завод, «Миколаївеніт», свідчить, що зміна власника нерідко супроводжується порушеннями законодавства, порушеннями проблеми у трикутнику: адміністрація — трудовий колектив — стратегічний інвестор, а головне — не стимулює зростання обсягів виробництва.

Ми вперше приймемо закон про приватизацію окремого підприємства, — каже заступник голови парламентського Комітету з

питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій Юрій Єхануров. — Хоча вже були подібні побажання, зокрема щодо Лисичанського нафтопереробного заводу. Але там йшлося про величезні борги, які хтось мав узяти на себе. «Укртелеком» — успішно діюче підприємство, має перспективи і, відповідно, викликає неабиякий інтерес інвесторів. Важливо точно підрахувати, які доходи можна отримати, яку частину їх спрямувати на розвиток сектора телекомунікацій в Україні. На мою думку, сума доходів у бюджеті від модернізованого «Укртелекому» була б більшою, ніж від разового отримання коштів від приватизації, які ми можемо просто проіграти — дірок у бюджеті вистачає.

Існують дві основні причини приватизації: прагнення або знайти додаткові доходи в бюджет, або залучити інвестиції для модернізації телекомунікацій (можливо, навіть у якомусь певному регіоні), як-от у ФРН, де постанала необхідність прискореного розвитку послуг зв'язку у Східній Німеччині). Залежно від цього і слід розробити модель приватизації.

Знайти бюджетні кошти для модернізації «Укртелекому» просто неряльно. Бо на нього «вистає» такі нерентабельні види послуг, як елітський і телеграфний зв'язок, радіофікація, численні під'ювки. Підприємство стало тут «примусовим монополістом», тоді як високорентабельні сектори ринку телекомунікаційних послуг — стільниковий зв'язок, міжнародний і міхміський телефон, кабельне телебачення — вимушено діють з низькою СП. Майже 70 відсотків своїх доходів «Укртелеком» спрямовує на фінансування розвитку галузі й, по суті, вичерпує це джерело капіталоукладень. Шлях пошуку кредитів за рубежом: чи то урядових, чи ЄБРР, чи фірм-постачальників уже вичерпан себе. Умови отримання таких коштів, а також зміни процентної ставки по кредитах на внутрішньому ринку делілі зменшують доходну частину бюджету підприємства.

Проте і навіть за всіх цих обставин «Укртелеком», як національний оператор зв'язку, є досить привабливим об'єктом для потенційних інвесторів. Його перспективність особливо зростає, вважає Олександр Рябенко, після цілопланової реструктуризації підприємства, проведеної за рішенням Кабінету міністрів України. Вдалося вибудувати чітку ієрархію виробничих підрозділів національного оператора зв'язку, створити цілісний майновий комплекс. І такий об'єкт приватизації, за свідченням фахівців німецького Комерсбанку — уповноваженого банку за програмою TACIS із продажу великих пакетів акцій підприємств у країнах Східної Європи, — може знайти потрібного стратегічного інвестора.

Певним каменем спотикання можуть бути, напевно, особливості стосунків «Укртелекому» з СП «Утел», який діє виключно на високорентабельних напрямках зв'язку. Без об'єднання цих двох структур, на думку заступника голови Держкомзв'язку Ольги Філіпової, акції «Укртелекому» матимуть меншу цінність для потенційного інвестора. Її позицію поділяють і у профільних комітетах Верховної Ради. «Якщо не властиво знайти оптимальне рішення відносно подальшого співіснування обох об'єктів, — вважає Юрій Єхануров, — у прогріші опиняться передовсім «Утел», адже «Укртеле-

Його приватизація потребує, крім прийняття спеціального закону, ще й низки змін у чинному законодавстві.

ком» після модернізації буде спроможний опанувати нові напрями зв'язку».

Коти «Укртелеком» дочекається свого закону? Олександр Рябенко вважає, що наприкінці нинішнього — на початку наступного року. А сам процес приватизації можна розпочати у травні — червні 1999 року. Законопроект, що нині проходить читання у кількох комітетах, викликає чимало зауважень. У ньому, на думку Олександра Рябенка, недостатньо розписано саму технологію приватизації такого унікального об'єкта. Важливо посилити і соціальний розділ майбутнього закону, адже в галузі працюють 130 тисяч чоловік, для яких приватизація — єдиний шанс стати співвласниками свого підприємства. Приватизація його потребує, крім прийняття спеціального закону, ще й низки змін у чинному законодавстві. І до цього мають бути готові всі, від кого залежить майбутня доля «Укртелекому» та й усього даного сектора української економіки.

Олексій ЛУК'ЯНОВ.

Оголошення

До уваги акціонерів!

ВІТ «Акціонерний Київський народний банк»

повідомляє, що загальні збори акціонерів банку відбулися 26 грудня 1998 року о 10-й годині за адресою: м. Дніпропетровськ, пл. Леніна, 1.

Порядок денний:

1. Про збільшення статутного фонду банку.
2. Про внесення змін до статуту банку.

Мотиви збільшення статутного фонду — підвищення ефективності діяльності банку, виконання нормативів НБУ. Спеціально збільшення додаткового випуску акцій, що розповсюджуються шляхом відкритої передплати.

Мінімальний розмір збільшення статутного фонду — 6 000 000 гривень. Перевірає право на придбання акцій мають акціонери — власники акцій попередніх випусків.

Дата початку емісії акцій — 25 лютого 1999 року, дата закінчення — 10 березня 1999 року.

Номинальна вартість однієї акції — 10 копійок. Загальна кількість акцій, що випускаються, — 60 000 000 штук.

Проект зміни до статуту Акціонерного Київського народного банку, пов'язаний із збільшенням статутного фонду.

Решення пункту 3.2:

3.2. Статутний фонд банку сформовано за рахунок випуску акцій на загальну номинальну вартість 8 300 000 (вісім мільйонів триста тисяч) гривень».

Решення пункту 4.2:

Акції банком випускаються іменні прості та іменні привілейовані. Акції банку розповсюджуються шляхом відкритої передплати, купівлі-продажу на фондових біржах та на позабіржовому ринку цінних паперів.

Номинальна вартість однієї акції становить 10 копійок. Загальна кількість випущених акцій становить 8 300 000 акцій, у тому числі простих іменних акцій — 82 999 601, привілейованих іменних акцій — 399».

Регістрація акціонерів здійснюється 26 грудня 1998 року з 9.30 до 10.00 за місцем проведення зборів згідно з документами, що до статуту Акціонерного Київського народного банку, пов'язаний із збільшенням статутного фонду.

Контактні телефони: 228-74-51, 229-35-55.

Правління.

Колосий дріт між панамми та жебраками...

Заповняйовість, з якою пропихують у нинішньому складі парламенту проект закону «Про спеціальні економічні зони та спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області», просто вражає.

Нині проект «дозріє» до другого читання, в якому автори створення своєрідної «оази економічного добробуту» у «країні злидирів» без найменшого докору сумління пропонують Україні утратити в експеримент не так економічний, як політичний. Бо зрештою відбудеться різке зуживлення вітчизняного виробництва, а соціально становиться, і так досить напружене, загостриться до краю. Свобода окремо взятій зоні, бодей і за колючим дротом, може обернутися цікавою невольністю для всієї нації.

За задумом авторів, вільна економічна зона — це насамперед безліч успішних пільг, звільнення виробництва від податку на прибуток, ввізного мита, ПДВ тощо. Прайшай, дій, провишай! Покажи приклад господарювання!

Безперечно, прибуток будуть. Але за рахунок чого і кого? Скажімо, купуємо ми за кордоном харчові продукти, наприклад, таке саме вершкове масло. І якість його краща, і вартість нижча. Той, хто завозить його до вільної економічної зони, накісне власну ціну і отримає прибуток, як-то кажуть, на порожньому місці. За будь-якого розкладу продаватимуть закордонський продукт з екологічно безпечних районів Нової Зеландії на одну-дві гривні дешевше, аніж український.

Ось конкретний приклад, знайомий багатьом виробникам. Ввізне мито на масло вершкове та молочний жир становить 50% від ціни, але не менш як 1,5 єко за 1 кг (1 єко — 1,2 долара США), що робить цей нерентабельним ввезення цього продукту на загальних умовах.

Молочний жир (міст жиру — 99%) можна купувати за кордоном за ціною 1,9 долара США за кілограм з урахуванням транспортних витрат. У перерахунок на масло селянське, що містить 72% молочного жиру, ціна становить 1,38 долара за кілограм. За курсом приблизно 3,68 гривні за долар, це становить 5,08 гривні за кілограм, що значно дешевше ціни на масло, вироблене під-

приємствами Донецької області, бо більшість підприємств області позалигових зон мають вищу собівартість продукції. Тобто збут масла для них тепер неможливий, навіть у зимовий період.

Автори проекту запевняють, що саме такий підхід — не що інше, як турбота про людей, яким пропонують високоякісний і до того ж не досить дорогий продукт. Та як бути тим, хто виробляє корів і виробляє вершкове масло у дуже несприятливих умовах? Вони ризикують не витримати такої конкуренції і втратити останній крихіт виробництва, що почасти тримається на одному лише ентузіазмі селян. Як бути українському виробникові, який не з доброї волі не потрапив до вільної економічної зони і залишився без усіляких пільг та перспектив? Два-три потужні підприємства з переробки масла, створених у зоні, спроможні України задовольнити потреби України в цьому продукті.

Така сама ситуація складатиметься з м'ясом.

Коли ознайомитися з основними напрямками і положеннями заганного проекту, стає зрозуміло, що цю ідею затято нав'язують депутатам. Та деякі з них не дуже й сперечаються, бо захищають власні економічні інтереси за допомогою заганного закону. А іншим, на жаль, ще не глибоко вичили йоху, але сприймають позитивно. Бо йдеться, нібито, про нові робочі місця. Але треба звачити на те, що, створюючи в зо-

ні 100 нових робочих місць, ми захищаємо по всій Україні не менш як тисячу.

На мою думку, пільги як такі провакують нездорові стосунки в суспільстві. Точніше, не самі пільги, а зловживання ними. Згадаймо, як чимало спільних підприємств скористалося наданими їм пільгами? І чому парламент змушений був згодом їх скасувати. Та дуже просто: йшло відверте відмивання капіталу. До того ж скрізь або майже скрізь. Однак, схоже, автори законопроєкту забули про ці помилки і хочуть повторити їх на прикладі вільної економічної зони в Донецькій області.

Що ж виходить? Припустимо, Артемівськ не входить у межі такої зони, а Горлівка, що буквально за двадцять кілометрів, входить. Людина в Артемівську, за умови повної втрати робочих місць, на свої мізерні гроші змушена купувати ті самі продукти за ціною значно вищою, аніж її рідний брат, якому пошастило скштувати усіх принад вільної економічної зони. Скажіть на милість, чи не спокуються артемівські з'їзди в гості до Горлівки і наповнені валузу дешевим харчем? А згодом на різниці в цінах і біжить лашувати. Шоправа, автори пропонують об'єктиві «зони провишання» колючим дротом, зразки якого вже можна побачити в Донецькій області держадміністрації, а також виставити кордон автоматичними, але дивуватися цьому не випадає — прихильники табірної психології у нас завжди було виставляти. Деяких людей тишій споглядання, коли люди принижують, вимоловляють, просять... І, безперечно, слізно вмовляють пустити їх до цієї самої заповненої вільної зони, щоб хоча б одним оком поглянути, та щоб заощадити, бо-дай маленьку...

Чі варто говорити, що в такий спосіб розгортається безмежний простір для хабарів, корупції, усіляких поборів? Проаналізуйте, до яких витрошів впадають інколи наші вітчизняні «човники», і ви зрозумієте, що жодними заборонами не зупинити «потіку човників», тим більше — у межах країни.

Щоб проікати, наприклад, із Красного Луча (Луганська область) до Донецька (110 кілометрів), доведеться тричі в'їжджати і виїжджати відповідно із запропонованих зон пріоритетного розвитку. Це ж скільки потрібно охороняти, які за державні кошти пильнувати до добро «нових хазяїв» цих зон?

Я вже не кажу про автомобільні затори, які неодмінно з'являться на шляху транзитного транспорту. А зваче, що кордоні пролягатимуть не лише асфальтованими шляхами, а й річками, городами, лісочками.

Уважаю, що ніякий дріт, бодей найхолодніший, не зупинить згодолітніх людей, доведених до відчаю та ще й розлючених появою таких зон. Хіба це не приклад примусового розширення населення? Адже йдеться навіть не про умови політичної класовість, а про шоденне збодуття кусня хліба для родини.

Зокрема, у вільній економічній зоні усі питання вирішуватиме спеціальна рада. На мою думку, наявність такого органу — звичайне нехтування принципів місцевого самоврядування для населених міст, що впадуть до зони так званого пріоритетного розвитку, а також безмежне поле для усіляких зловживань. І поки нагорі скаменуться, ті, хто зможе, вистинуть награвувати і відійти від участі у справах. Це ми вже проходили. І не раз.

Гадаю, ма бути інакше. Створити вільну економічну зону голішес 6 для всієї країни — і пільги потрібні, однак у розумних межах. Наприклад, постачають у країну великі партії технологічного обладнання, що златне піднести діяльність вітчизняного виробника, — дай йому зелене світло, з тими самими пільгами й послабленнями. Ніхто, гадаю, проти не буде. А ввозити товар иноземного виробництва або сировину для нього, при цьому відієніюді з ринку свій власний, — це вже не тільки не патріотично, а, дайрете, аморально. Прикріпати власного виробника на вимирня, привчати його ходити з простягнутою рукою та ще й ставити

справедливий і суворий. Він розвіє облуду, якою вони прикриваються, і змете їх тимчасове панування. За ті жертви і блування, яких сьогодні зазнає наш народ, ми доведеться відповідати сповна.

Справа Великого Жовтня немирнуща. Червоний прапор гордо майоритиме над планетою і в наступному столітті, але неодмінно стане ерою соціалізму.

Депутатська фракція комуністів у Верховній Раді України глибоко переконана, що трушай нашій країні зуміють повернути державну владу у свої мозолісті руки, зроблять правильний, доленосний вибір на президентських виборах у 1999 році.

Ми закликаємо людей праці, всіх чесних і свідомих громадян України відзначити революційне свято 7 листопада як день протесту проти правлячого буржуазно-кримінального режиму, день боротьби за відрідження та утвердження ідеалів і завоювань Жовтня.

Хай живе 81-ша річниця Великої Жовтневої соціалістичної революції! Хай живе у віках безсмертне ім'я і героїчна справа Володимира Ілліча Леніна — геніального вождя революції, засновника і будівничого першої в світі держави робітників та селян!

Петро СИМОНЕНКО,
керівник фракції.

з'являється у Донецькій області з прийняттям закону «Про спеціальні економічні зони»

йому це у своєрідну заслугу... Тим паче, що заганний закон наїть у зонах стимулює розвиток тільки дуже простих, з мінімальним залученням робочої сили, виробництв — фасування харчових продуктів, розлив напоїв тощо, які виправдають себе через пірвоку, а через п'ять років, коли закінчиться «податкова канкулія», їх можна хоч зруйнувати, а люди знов залишаться на вулиці. Введення складних технологій та обладнання, що працiovатиме десятиріччя та забезпечуватиме роботою велику кількість населення, робитися не буде, бо це залишається невивіганим. Що ще раз демонструє сподівання швидкої наживи під час створення зони.

Чому б авторам проекту не залучити свою енергію та лобістські можливості і не запропонувати створення сприятливого режиму для продукції, що вивозиться з країни? Якщо купуватимуть вітчизняне, бодей поки що у себе, з'являться обігові кошти, які можна було б спрямувати згодом на поліпшення якості продукції. Залучити власного товаровиробника дешевим імпортом — великого розуму не треба. Та де гарантія, що застра провакують імпорти не подорожчать з іноземні не почнуть правити за товари більшу ціну, а ми вже не в змозі будемо відмовитися, бо до того часу зникнемо свого виробника.

Гадаю, що закон, якщо його все-таки погодять, чекає недовге існування, та збитки — економічні, політичні і моральні — можуть бути непередбачуваними. Заради наживи невеликої групи людей чи навіть прикріпати свою країну на жорсткий розподіл, коли по обидва боки колючого дроту зійдуться пани і безпринципні жебраки? Так, пропонується зона — справді вільна. Але вільна вона не тільки від мита та податків, а й від державних інтересів та цілком спрямована на забагачення окремих клас за рахунок підприємств і мешканців, які ледь живуть, такого соціально-небезпечного регіону, як Донбас. А над ним варто замислитися. Чи взагалі може бути щось вільне за колючим дротом?

Олександр РЖАВСЬКИЙ,
народний депутат України.
Фото Сєпір КОВАЛЬЧУКА.

Справа Великого Жовтня — невмируща!

Виповнюється 81-ша річниця Великої Жовтневої соціалістичної революції — епохальної події у вітчизняній і всесвітній історії.

Чим далі відходить у минуле ця вікопана подія, тим потішше і переконливіше розкривається її значення. Великий Жовтень вплив у собі об'єднані ідеали людства про соціальну справедливість, став моментом істини в боротьбі за їх торжество і знаменував всесвітньо-історичний прорив до побудови соціалістичної цивілізації. Це безприкладний подвиг, здійснений трудящими масами тодішньої Росії, в тому числі України, під керівництвом їх бойового авангарду — партії більшовиків на чолі з Володимиром Іллічем Леніном.

Народом утвореного під прапором Великого Жовтня на одній штилі земної кулі Союзу Радянських Соціалістичних Республік нелегко далася будівництво і захист нової держави. Тим відрадішим був поступ соціального прогресу, тим приваблював їх приклад і досвід для прогресивних сил усього світу.

Але антинародний режим, що узурпував владу в результаті контрреволюційного перевороту 1991 року і злітніе нині всупереч волі народу псевдоринкові буржуазні реформи, звів нанівець усі завою-

вання соціалізму. За останні 7 років катастрофічно скоротилося промислове і сільськогосподарське виробництво, натомість майже річного бюджету стягнув зовнішній борг держави. Масово збоджоні, голод і хвороби на десять років зменшили середню тривалість життя. Історія людства не знає таких прикладів, щоб у мирний час з тій чи іншій країні відбулися такі катастрофи. З точки зору законів розвитку світового суспільного розвитку — це аномалія в бік регресу, спричинена не внутрішньою неспроможністю незміцнілих основ соціалізму, а чинниками «холодної війни».

Перед людством з усією нагальністю постала проблема щодо подальшої долі цивілізації. Апологети імперіалізму обстоюють стандарти країн «золотого мільярда», прикріаючи тим самим решту світу на злидні і вимирняння. Над альтернативою цьому збодному шляху змущення нині працювати десятки науково-дослідницьких центрів і їх проекти повторюють основоположні принципи, що були проголошені Великим Жовтнем і втілювалися в життя в нашій країні.

Реставратори капіталізму та їх ідейні трубадури, підло зневажаючи і перекручуючи святую правду про Великий Жовтень, ставлять себе поза часом. А час — суддя

ЗАЯВА
депутатської фракції
Комуністичної партії
України у Верховній Раді України

До боротьби за мандат готові

У 221-МУ ОКРУЗІ вибори до Верховної Ради провадяться вже втретє. Вони призначені на 20 грудня. Як відомо, результати виборів від 29 березня і 13 серпня в цьому окрузі визначено невідними через наявність бюлетенів нествореного зразка.

Позавчора закінчилися реєстрація кандидатів, які виборуватимуть право на мандат у «зачарованому» окрузі: їх виявилось аж 19. Серед них — голова комісії з питань законності об'єднанні «Мир» Юрій Орбач, керівник проекту газети «Київське веомості» і стулі «1 + 1» Андрій Алюшин, президент АСК «Укрхрипфот» Микола Славов, головний редактор газети «Правда України» Олександр Горобець (нині президент перебуває під вартою за звинуваченням у спробі згадування), президент компанії «Укрнафтогаз» Дмитро Воронін, генеральний директор Інституту економіки, права і етики, університету Віталій Песоцький. Кому з них уміститися доля, дізнаємося після пірауну голосів. Досі в двох попередніх виборах найбільшу кількість голосів набрав народний депутат минулого скликання Юрій Орбач.

ПОНЕДІЛОК, 9 Листопада

УТ-1

06.00 Анонс.
06.05 Агромазнік.
06.15 Доброго ранку, Україно!
08.05, 15.20, 19.10, 19.45, 23.20 Національний хіт-парад.
09.40 Сериал «Вітер у спіну».
09.45 Фінансовий огляд.
09.50 Телефільм «Сад любові».
10.00 Сериал «Кордас».
11.30 Національний хіт-парад. Топ-10.
12.00 УНН.
12.20 Ф. Г. Лорка «Криваве весілля».

Вистава Київського академічного російського драматичного театру ім. Лесі Українки.
14.00 «14-45 Національна академія наук України. Електронна компютерна газета «Все — всім».
15.00 УНН.
15.25 Док. фільм «Крок за кроком. Кампанія щодо заборони м'яса».
16.00 Мультсеріал «Черепашки ніндзя».
16.30 Сериал «Відчайдушні».
17.25 Дев'ять варення.
18.00 УНН.
18.20 Сериал «Вітер у спіну».
19.20 Саме той.
19.40 Союз Бонні Хіллі.
20.30 Фінансовий огляд.
20.40 Верещака.
21.00 УНН.
22.00 Футбол від УНН.
22.30 Сериал «Водяні шури». Заключення серії.
23.25 «Тамні історії» з Д. Харитонова.
23.55 УНН.
24.15 фільм «Два кроки до тиші».

УТ-2

10.00 Телеанонс.
10.05 Літературні перекази.
10.35 Урок з закон.
10.40 Освітній канал. Музика і живопис. М. Грушевський.
11.40 Урок з закон.
11.45 Телефільм «Пізнавай душі після слів».
12.45 До зустрічі.
13.25 Урок з закон.
13.30 Худ. телефільм «Червоні черевички».
14.30 Урок з закон.
14.35 «Попереду Дорошенко».

СТУДІЯ «1+1»

07.00 Програма «Сніданок з 1+1».
08.00 Сериал «Любові і тасмачі Сансет Бич».
09.25 Сериал «Район Бевеєрі Хілз».
10.00—16.00 Програми УТ-2.
16.00 ТОН.
16.15 Інформаційно-розважальна програма «Не всі вдома».
17.00 Сериал «Район Бевеєрі Хілз».
18.00 Худ. фільм «Тамні історії».
19.30 ТОН.
19.55 «Імперія кіно» представляє.
20.00 Худ. фільм «Зноді».
21.45 П'ятий кул.
22.15 Телеанонс.
22.30 Сериал «Наш Бріджес».
23.15 ТОН.
23.40 Вечір вестерну. Худ. фільм «Джонго. Новий удар».

УТ-3

«ІНТЕР»

07.00 Подорожі тижня.
07.40 Худ. фільм «Жінка з квітами і шампанським».
08.00 УНН-Експрес.
08.35 Сериал «Снігчирок».
09.15 Мелодрама.
11.05 Пригодницький фільм «На перехресті рухів».
12.10 М. Падіна у програмі В. Вульфа «Срібна куля».
12.55 Інтерв'ю.
13.00—18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.40 Вгадай мелодію.
18.40 П'єр Рішар у комедії «Укол парасольки».
20.00 Інформаційна програма «Подорожі». «Час».
20.50 Прогноз погоди.
21.00 «Круте кіно». Бойовик «Американська ягода».
22.35 «Давати обговорюємо» з М. Гангалюком. «Інтернет в Україні».
23.40 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
23.50 Ничий сванс. Худ. фільм «Мертвий танець».
24.15 Подорожі. Писемки дня.
24.30 Прогноз погоди.

КДРТРК

13.00 Анонс.
13.10 Київські новини.
13.20 Телеанонс «На вістрі».
14.00 Виступ ансамблю хореографічного мистецтва «Сонечко». Частина 1.
14.40 Виступ ансамблю Києва присвячується.
15.30 Шлягер представляє.
16.00 Прогноз погоди.
16.50 Телеанонс «На вістрі».
17.30 За київським часом.

ТЕТ і КІВ

06.45 СІТ.
07.05 Медичний щотижневик.

07.35 Дай п'ять.
07.40 Корсині поради.
07.45 Анастасія.
08.00 Мир дому твому (Християнська програма).
10.00 КіноБ.
08.30 Хрещатик.
08.55 Що? Де? Покупи?

09.05 Анонс.
09.10 Компютер Х.
09.25 Чорний квадрат.
09.55 Хохляки-хохляки.
10.05 Хіп-Прайм час кохати».
11.15 Астр. прогноз.
11.35 Прогноз погоди.
12.25 Анонс.
12.30 Вогні кулі.
12.35 Діагност. танці-КЛАС!
12.40 Тіс-Наш Бріджес.
12.45 Ціс-Наш Бріджес.
14.25 П. Зібров. «Як я знов хочу повернутися юності часи».
14.50 «Дорожні ігри».

КІВ

16.30 Хрещатик.
16.45 Анонс.
16.50 Кінопрогноз.
17.20 В об'єктиві — Польща.
17.50 Тіс «Напожники».
18.20 Ровесник.
18.35 Все по подати.
18.50 Кіно. Спорт. TV.
19.20 Полахи.
19.45 Док. «Незабутні жінки століття».
20.10 Анонс.
20.15 Хрещатик.

ТЕТ

20.30 СІТ.
20.50 Дай п'ять.
21.25 Корсині поради.
21.40 Антисполка.
21.55 Супершоу «Простіше просто».
21.55 Київські новини.
22.00 За гурт України.
22.10 Хіп-«Замане мовчання».
22.30 Фільм-концерт «Друж згадується». Память В. Симоненка.
00.45 «Хіс-Вам-ні снігос».

ІСТУ

07.00 «Негамамон». Мультсеріал.
07.30 «Гей, Арнольд!». Мультсеріал.
08.00 «Elite Italia». Телемагніт.
08.10 Виступи. Інформаційно-аналітичний тижневик (ТІА «Вікна»)
09.00 «Сокілне гніздо». Телеанонс.
09.45 «Elite Italia». Телемагніт.
10.00 «Готелі». Телеанонс.
10.10 «Elite Italia». Телемагніт.
11.00 «Чарльз клопінг». Комедійний телесеріал.
11.30 «Вірховані сайт». Комедійний телесеріал.
12.00 Мистецький канал «Територія А».
12.30 «Собіака Баскервілі». 1 серія.
13.00 Ток-шоу Тетяни Магар «Він і вона».
13.30 Соло нового сезону.
14.00 «З 3 х 4». Найкращі домашні відео.
14.30 «Сокілне гніздо». Телеанонс.
15.15 «Elite Italia». Телемагніт.
15.30 «Негамамон». Мультсеріал.
16.00 «Гей, Арнольд!». Мультсеріал.
16.30 Мистецький канал «Територія А».
17.20 «Elite Italia». Телемагніт.
17.28 «19.58, 22.28 Миколаша погада».
17.30 «Рокі молоді». Молодіжний телесеріал.
18.26, 20.56, 23.26 Головні події дня (ТІА «Вікна»)
18.30 «Мандрівний лікар». Гостросюжетний телесеріал.
19.30 «Чарльз клопінг». Комедійний телесеріал.
20.00 «Вір світа». Пригодницький телесеріал.
21.00 «Тамні історії Нью-Йорка». Гостросюжетний телесеріал.
22.00 Вечірні вісті (ТІА «Вікна»)
22.30 «Ренегад». Гостросюжетний телесеріал.
23.15 «Elite Italia». Телемагніт.
23.30 «Негамамон». Мультсеріал.
00.00 Мистецький канал «Територія А».
01.00 Програма перед на завтра

ВІВТОРОК, 10 Листопада

УТ-1

06.00 Анонс.
06.05 Агромазнік.
06.15 Доброго ранку, Україно!
08.30 Прогноз погоди.
08.35, 15.55, 19.10, 19.50, 00.15 Національний хіт-парад.
09.40 Сериал «Вітер у спіну».
09.45 Фінансовий огляд.
09.50 Футбол від УНН.
10.20 «Цікує ушлюблю твою». Співає Л. Нейн.
11.30 Телеканал «Право».
12.00 УНН.
12.15 Національний хіт-парад. Хіт-журнал.
12.45 «Охочі на Охоча».
12.55 Діловий канал.
14.00—14.45 Національна академія наук України. Електронна компютерна газета «Все — всім».
15.00 УНН.
15.20 Мультфільм на замовлення.
16.00 Док. фільм «Хрещатик навчався шкільно».
16.30 Мультсеріал «Черепашки ніндзя».
17.00 Сериал «Відчайдушні».

УТ-2

07.00 Програма «Сніданок з 1+1».
08.00 Сериал «Любові і тасмачі Сансет Бич».
09.25 Сериал «Район Бевеєрі Хілз».
10.00—16.00 Програми УТ-2.
16.00 ТОН.
16.15 Інформаційно-розважальна програма «Не всі вдома».
17.00 Сериал «Район Бевеєрі Хілз».
18.00 Худ. фільм «Тамні історії».
19.30 ТОН.
19.55 «Імперія кіно» представляє.
20.00 Худ. фільм «Зноді».
21.45 П'ятий кул.
22.15 Телеанонс.
22.30 Сериал «Наш Бріджес».
23.15 ТОН.
23.40 Вечір вестерну. Худ. фільм «Джонго. Новий удар».

УТ-3

07.00 Подорожі тижня.
07.40 Худ. фільм «Жінка з квітами і шампанським».
08.00 УНН-Експрес.
08.35 Сериал «Снігчирок».
09.15 Мелодрама.
11.05 Пригодницький фільм «На перехресті рухів».
12.10 М. Падіна у програмі В. Вульфа «Срібна куля».
12.55 Інтерв'ю.
13.00—18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.40 Вгадай мелодію.
18.40 П'єр Рішар у комедії «Укол парасольки».
20.00 Інформаційна програма «Подорожі». «Час».
20.50 Прогноз погоди.
21.00 «Круте кіно». Бойовик «Американська ягода».
22.35 «Давати обговорюємо» з М. Гангалюком. «Інтернет в Україні».
23.40 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
23.50 Ничий сванс. Худ. фільм «Мертвий танець».
24.15 Подорожі. Писемки дня.
24.30 Прогноз погоди.

КДРТРК

13.00 Анонс.
13.10 Київські новини.
13.20 Телеанонс «На вістрі».
14.00 Виступ ансамблю хореографічного мистецтва «Сонечко». Частина 1.
14.40 Виступ ансамблю Києва присвячується.
15.30 Шлягер представляє.
16.00 Прогноз погоди.
16.50 Телеанонс «На вістрі».
17.30 За київським часом.

18.00 УНН.
18.20 Сериал «Вітер у спіну».
19.20 Саме той.
20.00 Док. телефільм «Домно Кагановича».
20.30 Фінансовий огляд.
20.40 Верещака.
21.00 УНН.
22.00 Худ. фільм «Келлі та син».
00.20 УНН.

УТ-2

10.00 Дяк уряду у Верховній Раді України. У перерві — Дяк «Після».
14.00 Верещака.
14.15 Закон з закон.
14.20 Діагност. танці-КЛАС!
14.25 Ціс-Наш Бріджес.
14.50 Закон з закон.
15.00 «Дорожні ігри».

СТУДІЯ «1+1»

07.00 Програма «Сніданок з 1+1».
08.00 Сериал «Любові і тасмачі Сансет Бич».
09.25 Сериал «Район Бевеєрі Хілз».
10.00—16.00 Програми УТ-2.
16.00 ТОН.
16.15 «Не всі вдома».
17.30 Сериал «Район Бевеєрі Хілз».
18.00 Сериал «Чиказька надія».
19.20 Новини від ІА-ІА.
19.30 ТОН.
19.55 «Імперія кіно» представляє.
20.00 Худ. фільм «Міс Февеєр».
21.45 Шоу догоскопів.
22.15 Сериал «Під сонцем Сен-Тропе».
23.15 ТОН.
23.30 «Дорожні ігри».

УТ-3

07.00 «Раночок».
08.00 Сериал «Хоросткий янгол».
09.15 Сериал «Снігчирок».
10.00 Вчашно.
10.15 Мультфільм «Наша няня».
10.25 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
10.35 «Давати обговорюємо» з М. Гангалюком. «Інтернет в Україні».
11.15 Худ. фільм «Аноніс і Фантомас».
12.25 В. Токосова у програмі А. Макаренка «Абжур».
13.00 Інтерв'ю.
13.10 Виступи. Інформаційно-аналітичний тижневик (ТІА «Вікна»)
13.20 «Сокілне гніздо». Телеанонс.
13.30 «Elite Italia». Телемагніт.
13.40 «Готелі». Телеанонс.
13.50 «Elite Italia». Телемагніт.
14.00 «Чарльз клопінг». Комедійний телесеріал.
14.10 «Вірховані сайт». Комедійний телесеріал.
14.20 Мистецький канал «Територія А».
14.30 «Собіака Баскервілі». 1 серія.
14.40 «Ток-шоу Тетяни Магар «Він і вона»».

КДРТРК

13.00 Анонс.
13.10 Київські новини.
13.20 Телеанонс «На вістрі».
14.00 Виступ ансамблю хореографічного мистецтва «Сонечко». Частина 2.
14.40 Охочі на Охоча.
15.10 Миколаша погада.
15.30 «Рокі молоді».
15.40 Класна компанія.
16.00 Охочі на Охоча.
16.10 «П'ятий кул».
16.20 «Чарльз клопінг».
16.30 «Мандрівний лікар».
16.40 «Чарльз клопінг».
16.50 «Чарльз клопінг».
17.00 За київським часом.

ТЕТ і КІВ

ТЕТ

07.00 СІТ.
07.20 Миколаша погада.
07.30 Антисполка.
07.40 Дай п'ять.
07.55 Корсині поради.
08.00 Мир дому твому (Християнська програма).
08.30 Хрещатик.
08.45 П. П. М.
09.00 Зроби себе.
09.30 Телеанонс німецької мови.
09.45 «Аллі Гутелі». вті. 23.
09.50 Хіп-«Замане мовчання».
11.25 Спортивні сузір'я Чемпіонат Європи з кінного спорту.
12.25 Посольства в Україні представляють.
12.55 Джас-степ. танці-КЛАС!
13.05 Тіс-«Степа в Сіс-Андрейс».
14.00 Тіс-«Незабутні жінки століття».
14.10 «Вір світа».
14.30 Тіс «Напожники».
14.40 Кіно. Спорт. TV.
15.30 Концерт В. Мосенко В. Д. Ваніль.
15.55 Арті-арфіа.
16.25 Анонс.
16.30 МІФ.
17.00 Концерт Т. С. Нікітін. ч. 2.
18.00 Прогноз погоди.
18.30 Трансформера.
19.00 Тіс-«Наш Бріджес».
19.30 35 хвилин джазу.
20.30 СІТ.
20.45 Дай п'ять.
20.55 Корсині поради.
21.00 Антисполка.

КІВ

08.30 Хрещатик.
08.45 П. П. М.
09.00 Зроби себе.
09.30 Телеанонс німецької мови.
09.45 «Аллі Гутелі». вті. 23.
09.50 Хіп-«Замане мовчання».
11.25 Спортивні сузір'я Чемпіонат Європи з кінного спорту.
12.25 Посольства в Україні представляють.
12.55 Джас-степ. танці-КЛАС!
13.05 Тіс-«Степа в Сіс-Андрейс».
14.00 Тіс-«Незабутні жінки століття».
14.10 «Вір світа».
14.30 Тіс «Напожники».
14.40 Кіно. Спорт. TV.
15.30 Концерт В. Мосенко В. Д. Ваніль.
15.55 Арті-арфіа.
16.25 Анонс.
16.30 МІФ.
17.00 Концерт Т. С. Нікітін. ч. 2.
18.00 Прогноз погоди.
18.30 Трансформера.
19.00 Тіс-«Наш Бріджес».
19.30 35 хвилин джазу.
20.30 СІТ.
20.45 Дай п'ять.
20.55 Корсині поради.
21.00 Антисполка.

КІВ

08.30 Хрещатик.
08.45 П. П. М.
09.00 Зроби себе.
09.30 Телеанонс німецької мови.
09.45 «Аллі Гутелі». вті. 23.
09.50 Хіп-«Замане мовчання».
11.25 Спортивні сузір'я Чемпіонат Європи з кінного спорту.
12.25 Посольства в Україні представляють.
12.55 Джас-степ. танці-КЛАС!
13.05 Тіс-«Степа в Сіс-Андрейс».
14.00 Тіс-«Незабутні жінки століття».
14.10 «Вір світа».
14.30 Тіс «Напожники».
14.40 Кіно. Спорт. TV.
15.30 Концерт В. Мосенко В. Д. Ваніль.
15.55 Арті-арфіа.
16.25 Анонс.
16.30 МІФ.
17.00 Концерт Т. С. Нікітін. ч. 2.
18.00 Прогноз погоди.
18.30 Трансформера.
19.00 Тіс-«Наш Бріджес».
19.30 35 хвилин джазу.
20.30 СІТ.
20.45 Дай п'ять.
20.55 Корсині поради.
21.00 Антисполка.

21.15 Миколаша погада.
21.30 Анонс.
21.35 Що? Де? Покупи?

ІСТУ

07.00 «Негамамон». Мультсеріал.
07.30 «Гей, Арнольд!». Мультсеріал.
08.00 «Elite Italia». Телемагніт.
08.10 Виступи. Інформаційно-аналітичний тижневик (ТІА «Вікна»)
08.20 «Сокілне гніздо». Телеанонс.
08.30 «Elite Italia». Телемагніт.
08.40 «Готелі». Телеанонс.
08.50 «Elite Italia». Телемагніт.
09.00 «Чарльз клопінг». Комедійний телесеріал.
09.10 «Вірховані сайт». Комедійний телесеріал.
09.20 «Хоросткий янгол».
09.30 «Хоросткий янгол».
09.40 «Хоросткий янгол».
09.50 «Хоросткий янгол».
10.00 «Хоросткий янгол».
10.10 «Хоросткий янгол».
10.20 «Хоросткий янгол».
10.30 «Хоросткий янгол».
10.40 «Хоросткий янгол».
10.50 «Хоросткий янгол».
11.00 «Хоросткий янгол».
11.10 «Хоросткий янгол».
11.20 «Хоросткий янгол».
11.30 «Хоросткий янгол».
11.40 «Хоросткий янгол».
11.50 «Хоросткий янгол».
12.00 «Хоросткий янгол».
12.10 «Хоросткий янгол».
12.20 «Хоросткий янгол».
12.30 «Хоросткий янгол».
12.40 «Хоросткий янгол».
12.50 «Хоросткий янгол».
13.00 «Хоросткий янгол».
13.10 «Хоросткий янгол».
13.20 «Хоросткий янгол».
13.30 «Хоросткий янгол».
13.40 «Хоросткий янгол».
13.50 «Хоросткий янгол».
14.00 «Хоросткий янгол».
14.10 «Хоросткий янгол».
14.20 «Хоросткий янгол».
14.30 «Хоросткий янгол».
14.40 «Хоросткий янгол».
14.50 «Хоросткий янгол».
15.00 «Хоросткий янгол».
15.10 «Хоросткий янгол».
15.20 «Хоросткий янгол».
15.30 «Хоросткий янгол».
15.40 «Хоросткий янгол».
15.50 «Хоросткий янгол».
16.00 «Хоросткий янгол».
16.10 «Хоросткий янгол».
16.20 «Хоросткий янгол».
16.30 «Хоросткий янгол».
16.40 «Хоросткий янгол».
16.50 «Хоросткий янгол».
17.00 «Хоросткий янгол».
17.10 «Хоросткий янгол».
17.20 «Хоросткий янгол».
17.30 «Хоросткий янгол».
17.40 «Хоросткий янгол».
17.50 «Хоросткий янгол».
18.00 «Хоросткий янгол».
18.10 «Хоросткий янгол».
18.20 «Хоросткий янгол».
18.30 «Хоросткий янгол».
18.40 «Хоросткий янгол».
18.50 «Хоросткий янгол».
19.00 «Хоросткий янгол».
19.10 «Хоросткий янгол».
19.20 «Хоросткий янгол».
19.30 «Хоросткий янгол».
19.40 «Хоросткий янгол».
19.50 «Хоросткий янгол».
20.00 «Хоросткий янгол».
20.10 «Хоросткий янгол».
20.20 «Хоросткий янгол».
20.30 «Хоросткий янгол».
20.40 «Хоросткий янгол».
20.50 «Хоросткий янгол».
21.00 «Хоросткий янгол».

СТУДІЯ «1+1»

07.00 Програма «Сніданок з 1+1».
08.00 Сериал «Любові і тасмачі Сансет Бич».
09.25 Сериал «Район Бевеєрі Хілз».
10.00—16.00 Програми УТ-2.
16.00 ТОН.
16.15 «Не всі вдома».
17.30 Сериал «Район Бевеєрі Хілз».
18.00 Сериал «Чиказька надія».
19.20 Новини від ІА-ІА.
19.30 ТОН.
19.55 «Імперія кіно» представляє.
20.00 Худ. фільм «Міс Февеєр».
21.45 Шоу догоскопів.
22.15 Сериал «Під сонцем Сен-Тропе».
23.15 ТОН.
23.30 «Дорожні ігри».

УТ-3

07.00 «Раночок».
08.00 Сериал «Хоросткий янгол».
09.15 Сериал «Снігчирок».
10.00 Вчашно.
10.15 Мультфільм «Наша няня».
10.25 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
10.35 «Давати обговорюємо» з М. Гангалюком. «Інтернет в Україні».
11.15 Худ. фільм «Аноніс і Фантомас».
12.25 В. Токосова у програмі А. Макаренка «Абжур».
13.00 Інтерв'ю.
13.10 Виступи. Інформаційно-аналітичний тижневик (ТІА «Вікна»)
13.20 «Сокілне гніздо». Телеанонс.
13.30 «Elite Italia». Телемагніт.
13.40 «Готелі». Телеанонс.
13.50 «Elite Italia». Телемагніт.
14.00 «Чарльз клопінг». Комедійний телесеріал.
14.10 «Вірховані сайт». Комедійний телесеріал.
14.20 Мистецький канал «Територія А».
14.30 «Собіака Баскервілі». 1 серія.
14.40 «Ток-шоу Тетяни Магар «Він і вона»».

КДРТРК

13.00 Анонс.
13.10 Київські новини.
13.20 Телеанонс «На вістрі».
14.00 Виступ ансамблю хореографічного мистецтва «Сонечко». Частина 2.
14.40 Охочі на Охоча.
15.10 Миколаша погада.
15.30 «Рокі молоді».
15.40 Класна компанія.
16.00 Охочі на Охоча.
16.10 «П'ятий кул».
16.20 «Чарльз клопінг».
16.30 «Мандрівний лікар».
16.40 «Чарльз клопінг».
16.50 «Чарльз клопінг».
17.00 За київським часом.

ТЕТ і КІВ

ТЕТ

07.00 СІТ.
07.20 Миколаша погада.
07.30 Антисполка.
07.40 Дай п'ять.
07.55 Корсині поради.
08.00 Мир дому твому (Християнська програма).
08.30 Хрещатик.
08.45 П. П. М.
09.00 Зроби себе.
09.30 Телеанонс німецької мови.
09.45 «Аллі Гутелі». вті. 23.
09.50 Хіп-«Замане мовчання».
11.25 Спортивні сузір'я Чемпіонат Європи з кінного спорту.
12.25 Посольства в Україні представляють.
12.55 Джас-степ. танці-КЛАС!
13.05 Тіс-«Степа в Сіс-Андрейс».
14.00 Тіс-«Незабутні жінки століття».
14.10 «Вір світа».
14.30 Тіс «Напожники».
14.40 Кіно. Спорт. TV.
15.30 Концерт В. Мосенко В. Д. Ваніль.
15.55 Арті-арфіа.
16.25 Анонс.
16.30 МІФ.
17.00 Концерт Т. С. Нікітін. ч. 2.
18.00 Прогноз погоди.
18.30 Трансформера.
19.00 Тіс-«Наш Бріджес».
19.30 35 хвилин джазу.
20.30 СІТ.
20.45 Дай п'ять.
20.5

Хроніка. Факти. Події

✓ Дакка

Громадяни, будьте пильні!

Прем'єр-міністр Бангладеш Хасіна Вазед закликає громадян країни зберігати пильність у зв'язку зі змовою політичних противників її уряду. Вона оголосила про запровадження в країні посилені заходи безпеки через можливі протиправні виласки противників правлячої партії Народна ліга, пов'язаних із завершенням через кілька днів суду над убивцями першого глави Бангладешської держави Муджібура Рахмана.

✓ Москва

Якби у Кремлі хтось був, вибух назвали б терактом

Учора Конституційний суд прийняв рішення, що немає підстав для відкриття процедури імпичменту стосовно Бориса Єльцина. Президент задовольнений. За словами його прес-секретаря Дмитра Якіушкіна, Єльцин «давно відповів для себе на головне запитання — про те, що 2000 року не братиме участі в президентських виборах».

А напередодні вчере в біля стін Кремля в автомобільній справі вибуховий пристрій. Представник президента РФ у Держдумі Олександр Котенков так прокоментував інцидент: «Не може зрозуміти, навіщо це зроблено, адже у Кремлі нікого немає. Гадаю, це просто якась напівбожевільна людина вчинила акт особистого якогось діяння».

✓ Душанбе

Бунт майже придушено

Підрозділи урядових сил під час операції витіснили бунтарів, очолюваних експолковником Махмудом Худойбердієвим, з низки стратегічних об'єктів, які вони займали минулої середи. Загальна кількість бунтарів становить майже 700 осіб. Генеральна прокуратура Таджикистану порушила кримінальну справу.

✓ Тель-Авів

Нетаньяху задовольнений

Ізраїльський прем'єр Біньямін Нетаньяху задовольнений задоволенням США у тому, що палестинські владі заарештували 30 терористів, як того вимагає Ізраїль. Цих осіб буде затримано й видано Ізраїлю за три етапи — водночас із виведенням ізраїльських військ з окупованих територій.

✓ Анкара

Нарешті з кордоном розібралися

Прем'єр-міністри Туреччини і Болгарії Месут Йилмаз та Іван Костов затвердили раніше підписану угоду про визначення кордону між двома країнами в районах Мутлудере-Резве. Досягнута домовленість дала змогу підвести ризик під 30-річний суперечкою про те, де має проходити прикордонна лінія на цій ділянці.

✓ Вашингтон

Результати виборів на «справу Клінтона» не вплинуть

Несподіване здобуття демократами сильної позиції в американському конгресі внаслідок проміжних виборів не вплине на плани законодавців провести розслідування з метою встановити, чи є підстави для імпичменту президентів. Якщо в результаті юридичний комітет вирішить, що вони є, і сформулює конкретні пункти звинувачень проти президента, палата представників у повному складі проголосує з питання про порушення справи в сенаті про усунення президента з посади.

За повідомленнями кореспондентів «Гу» та зарубіжних агентств.

Знову вичитуватимуть, як двієчника?

Цього тижня Бюро Парламентської Асамблеї Ради Європи затвердило проект порядку денного сесії, наступного року, сесії. У ньому — розгляд виконання Україною обов'язків, узятих під час вступу до РЄ, а також обговорення економічної ситуації в Україні та Росії.

Схоже, скандальні січнєві дискусії, пов'язані з невиконанням нашою державою взятих на себе зобов'язань, стануть у Страсбурзі традицією. Найшвидше, так буде і наступного разу — про це свідчить затвердження на вчорашньому засіданні Мониторингового комітету доповідь. Документ вкрай критичний. Як розповів кореспондентів «Гу» після засідання доповідач з України Анне Северинсен, головні претензії такі: недовільні в місцевому самоврядуванні (на прикладі Одеси та Києва), проблеми зі свободою преси і, звісно, нерозв'язане питання зі скасуванням смертної кари. Відповідаючи на запитання, чи слід оцінювати у зв'язку з цим нератифікації повноважень української парламентської делегації на січнєвій сесії ПАРЕ, пані Северинсен відзначила: не треба всю провину за ситуацію, що склалася, перекладати на парламент. На її думку, не досить ефективно щодо України діє Комітет міністрів РЄ, який має би тісніше співпрацювати з виконавчими структурами. Анне

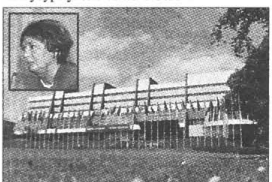
Северинсен також повідомила, що приблизно 15—17 грудня має відбуватися спеціальне засідання Комітету міністрів РЄ та Мониторингового комітету, де обговорюватимуть ситуацію з виконання Україною своїх зобов'язань. Слід додати, що це буде безпрецедентний захід.

А щодо доповіді, то в ній є такий цікавий запис: дії українських виконавчих структур, які намагаються зберегти за собою владу та мати найбільший вплив, особливо напередодні майбутніх президентських виборів, часом балансують на межі незаконності...

Борис Олійник та Сергій Головатий також взяли участь у засіданні Постійного комітету ПАРЕ. Серед інших обговорювалися цікаві доповіді представників юридичного комітету шведа Горана Магнуссона під назвою «Колишні посольства балтійських держав на території деяких членів Ради Європи». Суть проблеми полягає в тому, що після другої світової війни чотирі довоєнні посольства, які раніше належали Естонії, Латвії та Литві і розміщувалися в Парижі та Римі, було передано Радянському Союзу, а після його розвалу їх «успадкувала» Росія. Нині три балтійські держави заявляють про свої права на ці будинки. Однак, сказано в рекомендації комітету, вони «не можуть повернути посольства легальними методами через дипло-

матичний імунітет тих, хто їх займає». Але, йдеться далі, «Асамблея вважає, що ці посольства мають бути повернені їхнім законним власникам». Одне слово, в Росії з'явився в Раді Європи ще одна проблема.

Під час дебатів на підтримку балтійців висловився Сергій Головатий: «Я особисто був учасником багатьох українсько-російських міждержавних переговорів з розподілу майна колишнього СРСР і можу засвідчити — росіяни категорично відмовляються від розв'язання питання на засадах Вієнської конвенції про правонаступництво держав щодо держави. Росія заявляє, що вона правонаступництвом колишнього Союзу, хоча й не має жодного юридичного доказу. Отож я повністю підтримаю спробу балтійців вивести цю проблему на рівень Ради Європи. Усі держави колишнього СРСР мають бути забезпечені майновими правами, які утримувала нині Росія».

Ліпше легалізувати, ніж боротися

Копишний посол став стажером

Олесь КЛИНОВ,
«Голос України»
(з Рима)

В Італії видано указ, завдяки якому 38 тисяч емігрантів отримають легальний статус. Документ набув чинності 4 листопада, і протягом 42 днів ті, хто прибув на заробітки до Італії до 27 березня цього року, можуть звернутися з таким проханням до іміграційних служб країни.

Процедура спрощена: необхідно лише подати офіційний запит і документи, які б засвідчили факт прибуття в Італію до 27 березня. Італійські іміграційні служби приймають і дозволи на проживання, термін яких закінчиться, і квітничі з готелів, і контракти, і розписки... Отож Рим пішов на серйозні поступки в іміграційній політиці, аби поліпшити ситуацію з «нелегалами».

Шоправда, указ наперед визначено, що серед 38 тисяч дозволів на проживання в Італії, 6 тисяч плановано надати біженцям з Албанії, по 3 тисячі — прихизим з Тунісу та Марокко. А ще цей указ не поширюється на «сімейних» імігрантів — переважно жінок, котрі виїхали заміж за італійців. Ім право на проживання видаватимуть без будь-яких обмежень.

Також італійські іміграційні служби попередили, що не розглядатимуть справи тих, хто «перебуває у чорному списку»: підлягає депортації з країни, скоїв на її території злочин, отримав візу нелегально тощо.

Серед «нелегалів» указ спричинив справжній ажіотаж. Черги до іміграційних служб займають вчере. В Італії це небачене явище.

Цього тижня відбулася презентація Київського проекту Інституту Кеннона. Переважний більшість людей в Україні назва цього американського закладу поки мало про що говорив.

Інститут створено ще 24 роки тому рішенням конгресу. Його діяльність фінансується частково з американського бюджету, а частково — за рахунок спонсорів. Тепер США вирішили вкласти кошти в Україну. «Світ змінився весь час, — каже під час презентації директор Інституту Блер Рубо, — але на планеті не так багато країн, де б наприкінці 20 століття вдалося докорінно змінити життя їх громадян». Пан Рубо переконаний, що до них належить і наша держава, і радий розпочати співробітництво.

Учому ж суть проекту? Спільно з Інститутом Пилипа Орлика і Фондом «Україна-Америка» американці провадитимуть відбір наших науковців і політиків для стажування в Інституті Кеннона (до речі, про престижність закладу свідчить хоча б той факт, що тут стажується колишній посол США в Україні Вільям Міллер). Слухачі досліджуватимуть політичні процеси, які відбуваються нині у світі, вчитимуться аналізувати і прогнозувати. Це щодо «новачків». А ті, хто вже пройшов таке стажування (майже 40 осіб), мають можливість спільно з Інститутом готувати і реалізовувати нові проекти.

Наталія ФІЛІПУК.

Почалося полювання на відьом

Армен ХАНБАБЯН,
«Голос України»
(з Єрвана)

Уперше після зміни влади у Вірменії Партія національних соціалістів «Дашнакцутюн» організувала у Єрвані багатотисячний мітинг.

Ось уже півроку, як заборонена раніше партія увійшла до структури влади, маючи своїх представників і в президентському апараті, і в уряді, і серед губернаторів. Проте самі дашнаки владою себе не вважають. За словами їх лідера радника глави держави Вагана Ованесяна, тепер усе до ладу лише там, де «Дашнакцутюн» реально впливає на ситуацію. Так, у зовнішній політиці, як заявив Ованесян, уже можна не непокійсяти, що під час розв'язання карабаського питання буде реалізовано «зрадливі підходи».

Проте в економіці та соціальній сфері національні соціалісти поліпшення не бачать. Бо, на їхню думку, на місцях продовжують працювати представники старого режиму. Партія закликає президента не тільки діяти політичною оцінкою дій колишньої влади, а й у кримінальному порядку покарати

тих, хто, за даними «Дашнакцутюн», винен у різноманітних зловживаннях.

До речі, на мітингу навіть зачитали список прізвищ деяких колишніх керівників середньої ланки, нібито корумпованих. Заявили також, що список регулярно «оновлюватимуть» і оприлюднюватимуть. Проте цікаве інше: багато авторитетних осіб, які працювали раніше з Герпетросомом і зберегли свої посади в уряді Кочаряна, до цього списку не потрапили, хоча саме з їх іменами в народних чутках пов'язано найбільші зловживання.

«Дашнакцутюн» вимагає переглянути підсумки приватизації. А для цього створити комісію, котра розб'є усе можливе, аби підприємства, що простоюють, нині прибрали до своїх рук серйозні інвестори. А такими партія вважає представників багатих прощарків зарубіжної вірменської діаспори. І зрозуміло, докорінно змінити ситуація лише тоді, коли партія одержить можливість повністю сформувати уряд.

Дашнаки переконують, що готові до цього.

За оцінками спостерігачів, проведення мітингу продемонструвало намір національних соціалістів чинити тиск на главу держави і збільшити свій вплив на нього. Хоча пряма критика на адресу Роберта Кочаряна поки не пролунала, але всі, хто виступав, підкреслювали, що під час недавніх виборів їх партія підтримала не особисто Кочаряна, а його програму. Можливо, мітингова активність «Дашнакцутюн» пов'язана і з наближенням виборів у парламент, адже останнім часом рейтинг національних соціалістів знижується — про це свідчать соціологічні опитування. Дається звнаки і відсутність на чолі партії харизматичних лідерів. У нинішній ситуації найкращий спосіб заявити про себе — розпочати популярніший процес переслідування представників колишньої адміністрації. До речі, звинувачені ними особи вже розізлилися заклики на мітинг як початок полювання на відьом у Вірменії.

Мертві села, або Апокаліпсис однієї ідеї

Якщо під'їжджати до Тернополя з боку Чернівців, Львова чи Хмельницького, складається враження, що тут недавно сталася якась жахлива трагедія. Один навпроти одного, майже впритул, відокремлені лише умовними парканчиками, стоять величезні дво-три-чотириповерхові будинки. Одні майже повністю завершені, інші треба лише заштукатурити, а деякі являють лише цегляні стіни, що застигли, тягнучись у небо. Такий собі провінційний варіант Вавилонської вежі. І ніде — жодної живої душі! Здається, саме так кінематографісти змальовували наслідки ядерної катастрофи.

Реальність набагато прозаїчніша, хоча й від цього не менш трагічна і безглузда. Люди збудували будинки, але у них не живуть. І хати померлих розвалюються — на дощі, вітри без належної консервації будівля довго не простоятъ. А вини, під ногами, закопано у землю кілометри труб. Іншими словами, величезні кошти ми частково закопали в землю, а частково викинули на вітер.

Придивляючись до цих архітектурних шедеврів уважніше, починаєш помічати певну недолугість ідеї. На перший погляд, ніби все правильно і виконано за кращими західними зразками. Це вже не просто чотирикутні коробки із гострим дахом, а архітектурні індивідуальності, однак... Великі гоміодіки будували стільки буквально одна біля одної. Виконано у вікно, дверима у двері.

Затуляючи одна в одній не тільки сонце, а й повітря. Найбільше це нагадує калри, коли кити викидаються на берег.

У ці будови колись просто вкладали гроші. Її епопея приватного будівництва у наших краях розпочалася ще наприкінці вісімдесятих, коли гроші почали з'являтися. Однак ділянка мала бути не більша, ніж шість соток. Омріяні вистраждані шість соток роздавали для того, щоб люди вирощували городину і тим допомагали виконувати продовольчу програму. Люди вирішили будуватися. І заклали фундамент від кілки до кілки. А як, скажіть, жити в таких обсяжках, коли твоя територія закінчується просто за порогом? Та й чи справді тобі потрібне саме такий величезний дім? — про це не думав ніхто.

Після того, як до влади прийшли демократично обрані, вони збільшили надвіди вдвічі і продовжували щедро роздавати їх. Правда, здебільшого самим собі. Так на околицях великих міст з'явилися «царські села». Решту ділянок давали потрібним людям.

Сьогодні ці розкішні вілли не потрібні нікому. У тому числі — і їх власникам. Одні вкладали всі заощадження у половину будинку, а на решту просто не мають коштів. В інших просто закінчилися «лунні» гроші.

Не в ліпшому становищі опинилися і ті, хто стягнув з себе останню сорочку і все-таки закінчив будівництво. Вони просто стали жертвою власної гігантоманії. Хати, повторюю, були збудовані з розмахом — кімнати великі, стелі високі. Скільки от газу треба, щоб все це вимкнути обігрів? І в яку суму це стане господареві? А звідки взяти кошти, коли це хата простого робітника, який сьогодні на своєму підприємстві отримує копійки із зарплаткою у піпурку. І це ще в ліпшому разі.

— Може, хочете купити? — з наленою запитав немолодий уже чоловік, побачивши, що я про-

являю інтерес до його приватної власності. — Дешево вдалася, за півніни.

Газетні оголошення в тернопільських газетах рясніють пропозиціями про продаж таких особняків. Але купувати їх не поспішають. Господарі життя, які можуть дозволити собі таку розкіш, не любляють жити у безлюдній місцевості, серед бомжі і початківців-наркоманів. Де постійно вимикають воду, де регулярно зникає світло і куди навіть не прокладено під'їзні шляхи.

Ніхто тут не живе і найближчим часом жити не буде.

...Навпростесть, через ліс, тягнеться ґрунтова дорога. Обабіч неї — хати-привиди. Ніхто тут не живе і найближчим часом жити не буде. Сьогодні це зрозуміло всім.

«Мертві» села продовжують тиснути на економіку. Хоронячи під своєю уламками дуже добру ідею індивідуального житлового будівництва. За якою не варто чекати милостей від держави, а треба будувати хату власними руками. Але як саме це робити?

Петро СИНЦЯ.

Німа жорстокість музейної тиші

В'язниця КДБ розташовувалася у самому центрі міста, навпроти головної пошти.

ВУЗЬКІ й сирі сходи ведуть униз, у підвал. Праворуч і ліворуч масивні двері камер, а за грубо збитим столом сидить немолодий уже чоловік. Його професія — наглядчик. Однак назвичайна тиша, що просто-такі стріляє у вуха, не може вестися в оману: камери порожні, а перед вами лише імітація.

А вітм, імітацією Тернопільський істо-

рико-меморіальний музей політичних в'язнів став зовсім недавно. Аналогів нема. Музей розмістився у колишньому будинку Тернопільського обласного управління КДБ. До 1986 року приміщення музею призначали для своїх прямих призначень — тут був слідчий ізолятор. Праворуч від проходу найбільша за розмірами камера — для політично неблагонадійних. «Наглядчик» і ескурсувол в одній особі. Ігор Олещук, провів у цьому приміщенні не зі своєї волі кілька років. «Ось карцер», — загалує він. — У нашого коридорного наглядчика був улюблений жарт. Закладаючи тулі чергову жертву, він казав: «Жити будеш, кохати не захочеш, здохнути ми тобі не дамо».

На стіні — карта в'язниць і таборів колишнього Радянського Союзу. Варто кинути лише похитливий погляд, щоб перекоонатися: одна шоста земної кулі, по суті, нагадувала суцільний табір. На втрахаж — приклади чорного гулаївського гумору:

«Дорогі тато й мамо, не переживайте, я тут не пропаду — нас тут тричі на день рахують». Улітку, коли в камерах не вистачало повітря, в'язні закачували його рушниками. Спали на підлозі, валоетом, перетворюючись по команді. В'язниця КДБ розташовувалася у самому центрі міста, навпроти головної пошти. Місцеві мешканці пригадують, що від людських тіл у теплі дні йшла пара, як із лазні. Перехожі намагалися обійти це прокляте місце десятою дорогою.

Музей збирали, що називається, з кожного по нитці. І два роки тому він прийняв перших відвідувачів. Ескурсувол тут безплатні, і відвідувачів не бракує. Приходять учні, студенти — поливиніть, якою нас правді була «гуманна» радянська влада. Вчителі приводять на ескурсії своїх вихованців. Але найбільше вражень мають ті, хто вже був у цих стінах до 1986 року. Деяких доводиться приводити до тям і вносити нагору на руках. А коли виходили на вулицю — навіть сіра тернопільська осінь починає витравати усіма барвами. Навпевно, таким видається шата.

Микола СИНЬОГР.

Звільняють здебільшого жінок.

І знайти роботу стає дедалі проблематичнішим заняттям

ПРОТЯГОМ дев'яти місяців нинішнього року до центрів зайнятості Тернопільської області звернулося майже 25,5 тисячі місцевих жителів, які шукають роботу. Це, до речі, на 5,2 тисячі більше, ніж за аналогічний період минулого року. Таким чином, кількість незайнятих громадян, з урахуванням зареєстрованих на початку нинішнього року, сягнула 47,6 тисячі — у півтора разу більше, ніж торік. Найбільше непрацюючих у Тернополі — 17171 чоловік.

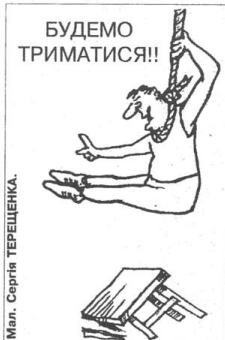
Певна річ, зростає кількість жителів області, які отримали статус безробітного, — їх тепер 29372 чоловіки. А ще рік тому було значно менше — 18391. Рівень фінансового безробіття постійно зростає і досяг 1 жов-

тня ц. р. 4,86 відсотка усього працездатного населення, що в півтора разу перевищує середній загальноукраїнський рівень.

І дедалі більше тернопільці втрачають роботу. Адже продовжується скорочення працівників на промислових підприємствах, у закладах освіти й охорони здоров'я, в органах державного управління. Серед звільнених, як правило, переважають жінки. Болісний процес звільнення охопив в основному підприємства державної форми власності — протягом без яти місяців тут залишилися без роботи 2284 чоловіки — і колективної, де скорочено 1977 чоловік. Тоді як у приватному секторі за той самий період звільнено лише 120 працівників.

Правда, у вересні підприємства й організації області подали до центрів зайнятості дані про наявність вакансій. Їх виявилося на 207 більше, ніж у серпні. Отже, якщо на початку нинішнього року на одне вільне робоче місце претендували в середньому 47 зареєстрованих непрацюючих тернопільців, то сьогодні — 41. Проте в окремих районах ситуація залишається вскрай загостреною. Так, на одне вільне робоче місце в Бучацькому районі аж 176 жіночирних претендентів, у Козівському — 132, у Збаразькому — 72, у Тернополі — 69.

І наварді як найближчим часом ринок праці в області стане ще ширшим та приваблюватиме. Скоріше, усе виглядатиме наваркі. Знайти роботу, та ще й

Мал. СЕРГІЯ ТЕРЩЕНКА.

таку, де вчасно виплачують зарплату, буде дедалі проблематичнішим заняттям.

Підготовлено за матеріалами Тернопільського обласного центру зайнятості.

До нас прийде ще одна Роксолана

Приймайть нас, стверджує місцевий астролог Іван КРУП'ЯК

— Астрологічний символ України — Тілець. Знак землі, символ землеробства, — вісуює І. Круп'як. — Отже, будучи аграрною, Тернопільська область має великі перспективи. Однак як і все, земля має стати товаром. Бо лише за такої умови значно поліпшиться інвестування аграрного сектора. Між тим, розв'язання земельної проблеми, як це вже було з паюванням, розпочнеться з нашої області. Після цього продовжиться у Полтавській та Київській. Найближчим роками «сплинуться» промисловість, перш за все з переробкою сільгосппродукції. А бавовняний комбінат — ВАТ «Текстерно» — переїде на льоново-локо, причому, місцеве.

Поліпшиться справи і в туристичній галузі. Не пізніше 2000 року будуть розвідані нові запаси цінних мінеральних вод у Борщівському і Бучацькому районах.

Як відомо, саме з наших країв набрав свого розкрилля Рух, тут уперше балотувався до Верховної Ради перший Президент України Леонід Кравчук. У Тернополі здобув вищу освіту головний банкір України Віктор Ющенко, тісно пов'язана з нашим краєм і діяльність нинішнього Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка. У 2000 році про себе сильно заявить жінка, яка є виходцем з напного регіону. І це не випадково. Адже Тернопіль з усіх обласних центрів розкинувся найвище над рівнем моря, тобто стоїть на горі, на вершині. А гори — це завжди безліч скароків, Духовних і матеріальних. Відкриють у наших краях поклади нафти і газу. Проте до їх розробки справа йде не скоро. До речі, про газ і нафту уже писала місцева преса на основі документів і досліджень, зроблених давніше.

Ось такий протоз. А як воно буде насправді, підкаже лише час.

Записала
Галина СТОРОЖКА.

У номер

✓ Запоріжжя

Падіння рубля... до України ДОВЕЛО

Представники трьох департаментів уряду Москви: продовольчих ресурсів, науки та промислової політики, економічної політики та розвитку — прибули до Запоріжжя з чотирнадцятих візиту на запрошення обласної адміністрації. Очікується, що вони запропонують пакет двосторонньої міжрегіональної угоди про соціально-економічне співробітництво між Запорізькою областю та столицею Росії. Насамперед це стосується таких галузей, як металургія, харчова, переробна, сільське господарство. Оскільки різке падіння рубля призвело до зменшення імпорту продовольства із Заходу, Росія покладає великі надії на постачання сільськогосподарської продукції з України. За часів Союзу продукти харчування, вироблені на Запоріжжі, були до смаку москвичам.

✓ Ялта

Церква-маяк

У Ялті завершено будівництво і реконструкцію храму Іоанна Златоуста, розграбованого в 1937-му «атеїстичною» ропою і зруйнованого в 1941-му фронтовою. Нині знову засяяли золотом високі башні храму, які в допіс усього світу висіли як маяк для орієнтації кораблів, що запливають у ялтинську бухту. Урочиста літургія з цієї нагоди відбулася наприкінці листопада, в день храмового свята — Іоанна Златоуста.

✓ Тернопіль

Освідчилися у любові ПОЕТИЧНИМ СЛОВОМ

Двадцять вісім мешканців Тербовлянського району, наділених іскрою творчості, освідчилися поетичним рядком в любові до книжкового міста, яке не так давно відсвяткувало 900-ліття. Поетичний альманах, дайджест укладений Григорієм Кушнериком і Миколою Ковальчуком, названо просто, безпристрасно — «У ювілейний вінок Тербовлі». Авторі книжки різні за віком, освітою, життєвим досвідом. Найстарішою — Борис Павлівський — понад 90 років. Майже чверть століття промучився він за колючим протом галицьких конитабрів, у сибірських засланнях. А наймолодшою — школярка з Тербовлі Олегів Наболатюк — лише 11 років. Та всіх їх, які стверджують упорядники альманаху, об'єднує любов до рідного міста, до України, до людей. Свого часу поет Андрій М'ястківський назвав Тербовлю «цвітот яким Галичина». Вона й справді нагадує красну квітку будь-якої пори року. А ще завжди бере початки поетичний талант таких письменників, як Андрій Іванчук, Степан Будний, Роман Любіський, Роман Качурівський, Михайло Онісцький... І ось новий поетичний призов, нові нагоди таланту.

А поверталися додому на «Тавріях»

Господарями 20 новеньких «Таврій», закуплених по лінії Міністерства з надзвичайних ситуацій, стали мешканці столиці, які втратили здоров'я внаслідок аварії на ЧАЕС. 187 киян-інвалідів отримують автомобілі за рахунок коштів Мінпраці та соціальної політики. Ще 200 інвалідів стануть власниками «Таврій» завдяки реалізації програми «Турбота», яку фінансує столична держадміністрація.

Фото Юрія ВЕНГЕРША.

Кілька років хитань для зміцнення авторитету

Ювілей

Нинішній жовтень для майстрів образотворчого мистецтва був ювілейний. 60 літ від свого заснування святкувала одна з найпотужніших творчих спільнот України — Спілка художників. Низка версією та заходів, присвячених цій події, змусила її привертати увагу не тільки художників, а й багатьох поціновувачів мистецтва, глядачів, громадськості.

Національний художній музей розгорнув експозицію-ретроспективу творів видатних українських художників. «Український дім» приймав виставку молодих художників, які стали претендентами на премію Спілки художників імені Михайла Дергуса. Виставкові зали Спілки художників нині представляють головну експозицію, що подовжена виставками у галереї «Лавра» та виставковому залі Київської організації Спілки художників України. До цієї події видано каталог «Спілка художників України. Сторінки історії».

Указом Президента чимало художників отримали почесні звання та нагороди. Згідно з постановою Кабінету міністрів Спілки художників України, а також деяким провідним спілкам було присвоєно звання Національної всеукраїнської творчої спілки. Віднині широкую кожної другої неділі жовтня художники відзначатимуть своє професійне свято — День художника.

60 років для творчої спілки — відносно довга дорога, з огляду на сутність мистецьких об'єднань, проте шлях Спілки художників, сповнений

тяжких та болісних сторінок, довів її життєздатність та необхідність. «Спілка нині — це насамперед гарант соціального захисту художників, джерело конкретної допомоги у вирішенні і творчих питань, і суто життєвих. Перехрещиваючи кілька років хитань, можна з упевненістю констатувати, що авторитет спілки почав помітно

зростати. У нас немає випадків виходу з організації, зате потік заяв до вступу значно зріс», — так коментує нинішній стан перебування у спільнотному житті голова правління Володимир Чепелик.

Наталка СУХОЛІТ,
мистецтвознавець.

Фото з архіву
Спілки художників України.

Не допоможе бюджет — виручать рептилії

«Вулкани» тему на сонячному півострові старанно обминають, щоб не відлякати від курорту туристів. Проте вона таки прорвалася на шпальти газет, бо з початку жовтня зафіксовано 15 землетрусів силою від 2 до 4 балів. Останнім часом прилади зареєстрували ще 12 слабких поштовхів, епіцентр одного з яких знаходився біля Сімферополя, другого — в Азовському морі.

Можливо, вогнище виявило себе й раніше, але коли точно, правдиві чи сейсмостанції сказати не могли, бо прилади, відімкнуті за несплату електрики, не працювали. Тільки після візиту директора станції Бориса Тенігіна до міського голови Ялти Володимира Марченка сейсмостанція запрацювала, та й то в обмеженому режимі.

Тим часом вже 2 роки, як припинено фінансування кримських станцій, їх мережа скоротилася вдвічі. До того ж, за рахунок нагальних, глибинних, з радіусом дії майже

500 км, які здатні не лише спостерігати за підземною активністю, а й проводити моніторинг підземних ядерних вибухів. Щоб врятувати 7 останніх наземних станцій, сейсмологи просять 300 тис. гривень. Інакше вже через місяць їх помешає ще на дві. Вже зараз чергові оператори працюють по дві години на добу, оглядаючи сейсмографи як реєстратори, — пострафам.

За кілька днів до активізації головний сейсмолог Криму Белла Пустовітєнко доповідала уряд про жалюгідний стан її служби та підвищення фону в районі Керченської протоки. Та грошей для роботи не знайшлося.

Чи буде руйнівний землетрус у Криму, як його попереджувати і прогнозувати?

Катастрофи можна уникнути, вважають учені, зокрема завдяки дотриманню правил будівельної політики. Та як цього домогтися, коли навіть карта сільського сейсмічного районування, на якій видно всі не-

безпечні зони, існує тільки в одному екземплярі. На видання цього необхідного документа немає коштів.

Схоже, фінансова скрута змусила науковців згадати прадавній спосіб передачі інформації землетрусів. Вони тепер пильніше приглядаються до поведінки жаб, ящірок, вуликів, зміїв-полізов. Така галактика серієвистаріє в Никітському ботанічному саду. Й мешканці теж допомогли визначити наближення останньої серії кримських підземних поштовхів.

До речі, дослідження рептилій на Никітському полігоні наштотували вчених на несподіваний висновок: скеліні ящірки і жовтопузики можуть реагувати не лише на геомагнітні зміни під час коливання ґрунту, а й на появу на Південнобережжі нерозпізнаних літаючих об'єктів.

Сімферополь.

Віктор ХОМЕНКО.

І як тепер не бути забобонним?

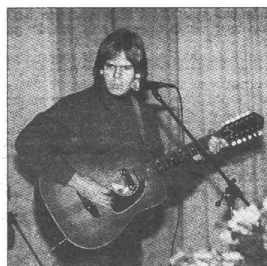
Соліст групи «Арахнафобія»
Валерій Власенко.

Конкурси

Не без пригод минав для податських музикантів та дирекції фестивалю «Червона рута» його черговий — тринадцятий — відбірковий регіональний тур.

Як з'ясувалося, підприємливі чиновники з обласного управління культури, використовуючи ім'я фестивалю, провели напередодні свій «попередній» відбірковий конкурс, учасники якого були зобов'язані сплатити 20 гривень «вступного внеску» (по фестивалю). По тому в Лубках — мав відбутися заключний тур відбіркового марафону (саме у ті дні, коли дирекція «Руті» планувала розпочати прослуховування в обласному центрі). Як і годиться, перемогла правда «рутян»: із 62 гуртів та солістів у фінал вийшли рок-гурт «Арахнафобія» і поп-співачка Ната. Ще 19 гуртів потрапили до резерву. Загалом у відбіркових

змаганнях взяла участь 188 музикантів, більшість з яких пройшла й через «псевдорутівський» конкурс. Ось тільки дивує, чому обласне культурне керівництво не виконує наказу рідного міністра Д. Остапенка про сприяння «Червоної руті», а, навпаки, ставить палиці в колеса фестивалю?

Мар'яна КИРІЄНКО.

Виставки

То ніби квіти, що літають

СAME TAK — квітами, що літають, називають неординарні романтичні метеликів. Виставка під назвою «Метелики світу» гостює в Херсонському художньому музеї імені О. Шовкуненка. Експозиції мають понад 700 видів різноманітних екзотичних комах. Це — результат понад десятирічної діяльності київських колекціонерів Сергія Лєдньова та Ігоря Атіменка.

Серед експонатів — комах з Азії, Африки, Австралії, Індонезії, Малайзії тощо. Є зразки унікальні — так, птахохрилка острова Папуа-Нової Гвінеї має розмах крил більш як 30 сантиметрів, а ось у моль-крихітці — всього 3 міліметри. Полову дорослі та діти зупиняються біля стендів з величезним метеликом «Монарх», знаменитого «Кометою» з довгими хвостом, рідкісними представниками сімейства бражників — метеликами «Мертва голова».

Херсон.

Сергій ЗЛЕНКО.

Катастрофи можна уникнути, вважають учені.

Усміхнувся день, мов глек полив'яний

Блиск і нужда глибинки: продовжуємо розмову

Багато поколінь талановитих майстрів плакали мистецтво кераміки. Пальцями з простого шматка м'ятої глини штовпували вони мистецьке диво. Здебільшого і гончарня майстерня була в тій самій хаті, яка служила для родини житлом. Горно розміщували десь у сороді, не дуже далеко від хати. Його робили з тієї самої глини, що й посуд.

Високими мистецькими якостями, глибокими традиціями, відчуттям гармонії й краси позначено гончарство села Бубнівки на Вінницьчині. Гончарний промисел у цих краях зароджується з XVII століття, власне, з появою самого села. Тому сприяла наявність якісної сировини: глини, глею, першівного каоліну. Добра слава про місцеві вироби пішла по українських ярмарках з початку XIX століття, і пов'язано з іменем Сили Жерденівського, який уперше виконав розпис на поливі. Хоча основоположником бубнівського розписного гончарства вважають його унця, відомого майстра Андрія Гончара (1823–1926 роки), який залишив по собі добру пам'ять — пожежтовару кошти на будівництво церкви в рідному селі. Про це свідчить напис на могилі А. Гончара, який і похований біля церкви. Він добу опанував секрети поливи і вивчив

складну техніку кольорового розпису. Автор знаменитого бубнівського орнаментики передав своє вміння багатьом гончарам-односельцям, серед них яскравими представниками були брати Герасименки — Яків і Яким.

Майже тридцять гончарських родин творили славу бубнівської кераміки й розпису. Багато з них пройшли нелегкий шлях, особливо стужно було в радянські часи, коли гончарів змушували кида-ти улюблену справу і йти до колгоспу. Відомий майстрині Єфросині Мішенко довелося навіть тікати від пересліду-вачів до Молдавії. Часто гончарі працювали дуєтом. Напри-клад, брати Герасименки — Яким ліпив форми, а Яків розписував. Василь Гончар також творив, а Микола Ба-бак (1936–1975 роки), який залишив яскравий слід у народному майстві, розпису-вав вироби. Результати їхньої

праці представлені в Музеї-садибі братів-гончарів Герасименків, що розташована в сусідньому селі Новоселівці й подає багату історію подільської і, зокрема, бубнівської кераміки. Музей відзначає цього року своє перше десятиріччя. Його очолює под-вижник розвитку гончарства, талановита майстриня Тетяна Шапак.

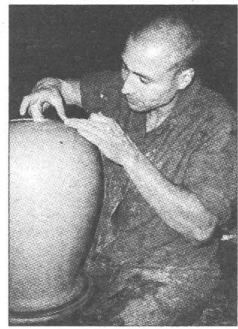
Спілка майстрів народного мистецтва України, яка нещодавно отримала почесний статус національної, широко відзначила 110-річчя від дня народження Якіма Гераси-менка (1888–1970 роки). До цієї дати на базі художньо-ви-робничого об'єднання «Буб-нівська кераміка» та за широ-кого сприяння Вінницької облдержадміністрації, Гай-синської райдержадміністра-ції та Гайсинської райради спілка провела другий Всеу-країнський симпозіум-практи-кум «Бубнівська кераміка-98». Його мета — сприяти відро-дження та збагаченню тради-ції подільського гончарства, творчому зростанню май-стрів, обмінятися багатим досвідом.

На симпозіум запросили 23

кращих фахівців гончарного круга й розпису кераміки з багатьох областей України. За десять днів напруженої твор-чої праці вони буквально ди-вували всіх своєю майстерні-стю, пошуками нових форм, свіжим поглядом на традицій-ні речі. Все виробили, що вихо-дили з-під їхніх рук, вирізня-лися раціональністю, лако-нічністю й художньою довер-шеністю. Достіг нагадали, що серед учасників симпозіуму-практикуму були заслужені майстри народної творчості України — Єфросинія Мі-шенко з Бубнівки, Надія Вер-бівська з Косова, Борис Ци-бульник з Харківщини, Мико-ла Вакуленко з Ялти.

З роду усаєвлених колись головківських гончарів Яків Брюховецький з Чигирина, що на Черкащині. Він заруча-вався усіх своєю майстерністю й дивовижною працьовитістю. Повісний виробів, створених Яковом Михайловичем, — це свідчення життєдайної сили нашого народного мистецтва.

Неперевреного керамі-ста, вже згаданого Миколу Ва-куленка з Криму, на творчість надихає багатогірний украї-нський фольклор. Він створив сім виразних персонажів, які засвідчують широту думки, гармонію буття. У Бубнівці

працювали також талановиті його послідовники з Ладжи-на на Вінничині — Василь Рижий та Наталія Лавренко, які вважають ялтинського майстра своїм вчителем.

Другий Всеукраїнський симпозіум-практикум «Буб-нівська кераміка-98» ще раз довів, що майстри народного мистецтва гідно бережуть і примножують ті духовні ба-гатства, які ми успадкували від попередніх поколінь.

Петро НЕСТЕРЕНКО, мистецтвознавець.

Гайсинський район Вінницької області.

Постаті

Петро Ребро — поет-лірик, гуморист, повістяр та драматург з'явився на світ в запорізькому селі Білоцерківка, що в Куйбишевському районі. Там, на берегах мальовничої Берди (річка дала назву Бердянську) минуло його дитинство. Після закінчення Запорізького педагогічного інституту Петро Ребро вчителював. Перша збірка віршів молодого автора вийшла друком 1955 року, а через два-три роки по тому він очолює обласну письменницьку організацію і керує нею понад три десятиліття.

Йому кажуть: «Ваш потяг пішов». А він не вірить

В обласних відділеннях Спілки письменників України змінюються лідери

Таланти народжуються в провінції, але живуть в Парижі

Коли переглядаєш біографії визначних митців, то в очі часто випадає те, що життя багатьох з них розпочиналося не в Києві, Лондоні чи Варшаві, а десь в за-тишному містечку чи селі...

І оськінь сьогодні відродження наці-ональної культури значною мірою зале-жить саме від того, як активно цей про-цес відбуватиметься в регіонах, то ниніш-ня ситуація в обласних відділеннях СПУ — предмет уваги й стоїлий, й провінцій.

Читачі тепло зустріли книжки Петра Ребро «Вітер з Дніпра», «Родичі сонця», «Перо під ребро», «Людиність», «Листи до земляків», «Вибране». Поет — лауре-ат літературних премій імені Павла Ти-чини та Степана Олійника.

«Чайка блиснула крилом,
І опекло знещадно:
Птах ширяє над Дніпром
Чи душа козацька?»

Виряйняв образ різної землі — ось що надихає Петра Ребра на творчість. Талант письменника й справді має два крила — ліричне й гумористичне, і сам його власник не може врешті-решт від-дати якомусь перевагу.

Василь Лісник мріяв записати співи цвіркунів

У ті часи молоді захоплювалися джа-зом й запорізький поет Василь Лісник ніде не міг сховатися (навіть вдома) від гучних ритмів. Якось в степовому селі, де побував разом з Петром Ребром (учень та його наставник часто виступа-ли перед читачами разом), учерчі пости слухали бадючий спів лугових цвіркунів.

— Значє, Ребро, коли б моя воля, за-писав би оці мелодії природи й продавав би у всіх магазинах.

До речі, Василь Лісник (його талант підтримували й Павло Тичина, й Михай-

ло Степаськів), здається, як ніхто в нашій поетії оспівав сільське життя, працю його невідомим трудівників. Петро Ребро, не зраджуючи батьківській землі, віддав на-лежне їй місту.

Більшість книжок Петра Ребра — це своєрідний літопис Запоріжжя, краю хлі-боробів і металургів.

Можє, саме за це його й поважа-ли Олесь Гончар і Володимир Сосюра, Максим Рильський та Андрій Малишко.

Про свої зустрічі й розмови з видат-ними сучасниками, про їхню творчість та зв'язки із Запоріжжям Петро Ребро розповідає в серії літературно-критичних нарисів. Перший випуск видання був присвячений Тарасові Шевченку, який, як відомо, не раз бував на Хортиці та в козацькому краї.

При всіх владах стояв Запорізький дуб. А тепер засох...

Прикрій факт, але нікуди не дінеш-ся — козацький велетень вмирає. Невмі-лий його охоронники, погнавшись за ко-пійкою (ше за радянських часів чинов-ники вирішили заробити на 800-літньо-му дубові — брати гроші з відвідувачів. А щоб туристам було зручніше підходити до дерева-велетня, заасфальтували все навкруги. Позбавлений кореневого ди-хання, дуб й почав засихати), знищили предмет гордоїшні не лише запорізьких, а й всієї України.

Напохується й інша паралель — так же вчинили компартійні чиновники об-ласті й з українською мовою.

Це болить Петрові Ребро. Він дільня-ся своїми думками з читачами, здається, єдиною українськомовної газети в краї «За-порізька правда» та інших видань.

«На наші спроби захистити материн-ську мову ідеологічні наглядчики зарозумі-ло відповідали: «Ваш поезид ушел!» На щастя (і в цьому неабияка заслуга й Спілки письменників України), поїзд повернувся, але в Запоріжжі його майже

ніхто не зустрічав, та й перон тут густо заїзав будьякими і деревами».

Десять років тому Петро Ребро звер-нувся до земляків із пристрасним звер-ненням «Зта мова величава і проста», яке опублікувала газета «Індустріаль-не Запоріжжє». За відверте слово місце-ві компартійні бонзи не раз дорікали письменнику.

Така гірка правда. І сьогодні в Запо-ріжжі, як і в області, якщо ви говорите українською, вас можуть іронічно за-питати: «Вы чот, наверное, с Украины к нам приехали?»

Отож писати про таких виданих наці-ональній культурі людей, як Петро Ре-бро, означає торкатися найбільш бо-лих проблем нашого життя.

Подумайте самі — чотири десятиліття поет живе в зросійшеному регіоні й не тільки плідно працює як літератор, але й протистоять українофобам, відрождає вітчизняну духовність.

А чи під силу молодим тягти плуга?

Так вже складалося в українській літе-ратурі, що поза Києвом її представляють часто один-два письменники. У Херсоні багато років очолює спілку Микола Бра-тан, в Чернівцях — Станіслав Реп'ях, в Подтаві — Олександр Чуча...

Коли зустрічаєш привізного Петра Ре-бро, відразу на пам'ять приходять запо-різькі «Поетичні травні» (літературні фестивалі), альманахи «Хортиця», «Великий Луг», збірники «Веселий курінь», «Запорізька старовина» та «Весела січ», виданні «Хортиця» (тільки за остан-ні роки тут вийшло 52 книжки).

Зрозуміло, що є в краї й інші поети. Але...

Ось чому з тривогою сприймаються повідомлення про зміну керівництва об-ласними спілками. Добре, якщо на місце ветеранів придуть достойні лідери. А якщо ні?

Зміна поколінь — болісний процес не лише в літературі. І подобається це кому

чи ні, але старіше письменницьке поко-ління й нині залишається опорою наці-онального культурного життя в регіонах. Наприклад, міва можна уявити львів-ський журнал «Дзвін» без Романа Фелора чи харківський «Березиль» без Юрія Стадніченка?

Ось чому по-новому бачиться сьогодні й творчий доробок, й організаційний талант Петра Ребра та його ровесників.

І з тривогою думається: «А чи втри-мають штурвали керівництва обласних відділень СПУ наступники ветеранів?»

«Бачу наліт-Україну, майже Малоросію»

Так з сумом відповів Петро Ребро на запитання автора газети «Запорізька правда» літературознавця Ігоря Купрія-нова. І додав, що нинішні лідери держа-ви «замість того, щоб сісти на єдиного працездатного «коня» національної ідеї, намагаються їхати на кількох клячах водночас. Трагічний парадокс у тому, що в багатьох керівних кірсілах сидять люди, не зацікавлені в розбудові незалежної України. Себто, вони за рахунок держа-ви... борються з нею! Це жах!»

Та попри все, Петро Ребро живе наці-ою на краще, має цікаві творчі плани.

— Взагалі-то нині планувати ризику-вано. Та й забобонний я. Скажу тільки, що нині працюю над комедією з козаць-кого життя-буття.

Кажуть, що поезія не пишеться, а трапляється, й автору її залишається ли-ше записати на папері ті шемельні рядки...

«Немає в світі вищої мети,
Ніж душу молодю зберегти,
Щоб мода віру, не терпіла зла,
Щоб цедеро і чийому була...
Як домогтися? Я даю, слід
Не рахувати пережитих літ,
Ні зморщок не боїться, ні снів,
Не думати про спокої і спочин,
І усвідомити секрет простий:
Хто здатний на добро,

той молодий!»
Віталій АБЛІЦОВ.

Птах ширяє над Дніпром чи душа козацька?

Оголошення

**За кордоном є спадок.
Можливо, для вас...**

Українська коллегія
(252034, м. Київ, вул. Золоті Ворота, 2-а)
є справжнім про спадщину розшукує родичів
Померлих в США:

Євгеній Анатолійович Галас,
уроджені Мирової, котра народилася в
Харкові 1908 року і в 1930 році уклала шлюб в
Харкові з Прокопенком Іваном Васильовичем.

Лаури Блах,

батько котрої — Ізраїль Леонів Блах —
народився 1869 року в н/п Тавров чи Козлов, а
мати — Августа Вольфівна Альтман — народилася
1871 року в Козлові.

Ольги Камбас,

уроджені Войнарович, яка народилася в США
1907 року, батько котрої — Ян Антонінович
Войнарович — народився 1864 року в Львові чи
області, а мати — Катерина Андріївна Таркало
(Торкало, Торшлова) — народилася також 1864
року в Львові чи області.

Беатріс (Берті) Уолес (Воалес),

яка народилася в Нью-Йорку 1909 року, батько
котрої — Рубін Воалес — народився в Мінську
1878 року.

Якова Кривного,

який народився 1899 року в Самборі, батьками
котрого були Марія та Іван Кривні.

Моріса Каннера,

який народився в США 1913 року, батьком
котрого був Луїс Каннер, який народився в Росії
1880 року, а мати — Іла Петовська (Петковська),
яка народилася в Західній Україні чи Польщі
1882 року.

Горція Коваль (Ковальчук),

який народився 1899 року в Західній Україні
(можливо в Тернополі), батьком котрого був Іван
Коваль (Ковальчук), а мати — Марія Мійська.

Мері Елізабет Краус,

мати котрої — Елізабет Краус — народилася 1885
року в н/п Фалькенберг біля Добришана.

Йосипа Гіларта (Хіларта),

який народився в Житомирській області
1891 року.

Марії та Софії Кондратюк,

які народилися вже в США, батько яких —
Лаврентій Тихонович Кондратюк — народився в
Гродно 1885 року, а мати — Анна Волкова —
народилася в Гродно 1891 року.

Антоніні Дяченко,

котра народилася в Полтавській області.
Померлих в Канаді:

Ірини Рачер (Райчер),

батько котрої — Володимир Шер — народився
1894 року в Західній Україні чи Польщі.

Романа Паркалопа,

який народився в Дрогобичі чи в районі 1918
року, батьками котрого були Анна та Михайло
Паркалопи.

Померлого у Франції:

Михайла Ласковського,

який народився 1895 року в місті Летичів, у
якого в Україні проживали два брати та сестра.

Померлих в Австрії:

Альфреда Клапера (Клаппера),

який народився в м. Яворові Львівської області
1905 року.

Євдокії Проскуріної,

яка народилася в Євпаторії 1927 року, батьками
котрої були Євдокія Іванівна та Костянтин
Васильович Проскурнін.

Померлих в Німеччині:

Альбіни Батуріної,

яка народилася 1919 року в Ялті.

Еріки Крамер,

яка народилася в Києві 1906 року, батьком
котрої був Бенедикт Георг Вільгельм фон Крамер,
який народився в Києві 1877 року.

Ольги Вульф,

уроджені Лікер, яка народилася 1921 року в
Харкові, батьками котрої були — Ернст Лікер та
Марія (Емма) Барт.

Зацікавлених осіб, а також осіб, яким відомо
місце проживання розшукуваних, просимо
повідомити про це в Українську коллегію: Київ-34,
вул. Золоті Ворота, 2-а, тел. (044) 246-58-03,
факс (044) 229-28-35.

Мал.
Валерія
ПОПОВА.

Перейменувати станцію метро «Арсенальна» на... «Динамо»

запропонували прихильники нашого чемпіона!

Група А. «Аякс» —

«Олімпіакос». 2:0.

«Кроация» —

«Порту». 3:1.

«Аякс», «Олімпіакос» — по 7 очок,

«Порту», «Кроация» — по 4.

Група В. «Галатасарай» —

«Атлетік». 1:1. «Галатасарай» — 7,

«Русенборг» — 5, «Ювентус» — 4,

«Атлетік» — 3.

Група С. «Спартак» — «Інтер». 1:1.

«Інтер», «Спартак» — по 7, «Реал» —

6, «Штурм» — 0.

Група D. «Барселона» — «Баварія».

1:2. «Манчестер Юнайтед» —

«Брондбю». 5:0. «Манчестер Юнайтед» —

8, «Баварія» — 7, «Барселона» —

4, «Брондбю» — 3.

Група F. «Бенфіка» — ХІК. 2:2.

«Кайзерслаутерн» — ПСВ. «Ейндховен».

2:1. «Кайзерслаутерн» — 7, ХІК

«Бенфіка» — 4, ПСВ «Ейндховен» — 3.

ГРУПА Е. «Панатінаїкос» (Греція, Афіни)

— «Ланс» (Франція). 1:0. Во-

колос, 5:3.

«ДИНАМО» (Україна, Київ) —

«АРСЕНАЛ» (Англія, Лондон). 3:1

(1:0).

1:0 Ребров, 27, з пенальті, 2:0 Го-

ловко, 62, 3:0 Шевченко, 72, 3:1

Хіюз, 83.

«ДИНАМО»: Шовковський, Луж-

ний, Голоовко, Ващук, Дмитрулін, Ко-

совський, Шевченко, Ребров, Гусин,

Карапін, Бельквич (Калитвинцев, 90).

«АРСЕНАЛ»: Сімен, Діксон, Уін-

терберн, Вієйра, Боуді (Гірманлі,

45), Біваса (Гаррі, 85), Врей, Кіоні,

Парлор, Петі, Боа Морті (Хіюз, 68).

Попереджено Ващука (23), Уін-

терберна (37), Вієйра (45), Кіюна

(60), Біваса (71).

Арбітр — Пієро Чікаріні; асис-

тенти — Пієро Контенте, Серджіо

Цукколіні (Італія).

4 листопада. Київ. НСК «Олімпій-

ський». Дош. 9 градусів. 75 000 гля-

даців.

Київські «фани» у день матчу вису-

нули пропозицію: якщо їм улюблен-

іш переможець лондонських «тарма-

шів», то на часі перейменувати стан-

цію метро «Арсенальна» в Київ на

«Динамо». Наші футболісти впо-

ралися із завданням на «відмінно»...

А напередодні матчу, спілкуючись із

журналістами, один із тренерів

«Динамо», олімпійський чемпіон

Олексій Михайличенко, зокрема,

сказав:

— Повторна зустріч у жодному

разі не буде легша за лондонську.

Враховуючи можливий захисний ва-

ріант, який оберуть гості, і те, що

нині інколи важче грати вдома, ніж

на виїзді, динамівці мають виявити

свої найкращі якості. Поки що доля

наз була не дуже прихильна. Адже

в усіх матчах нинішнього розігра-

шу Ліги чемпіонів футболісти «Ди-

намо» м'ячем володіли більше від су-

перників, були активніші, більше

били по воротах. Але, на жаль, ре-

алізація численних моментів була не

на висоті. Тому сподіваємося, що цю

разу маємо вже знімати врожай...

Як бачимо, ці прогнози виправда-

лися сповна. Хоча погода внесла

певні корективи. Під вечір пішов

дош і зіпсував футбольне поле на

НСК «Олімпійський».

В'язкий і важкий газон гасить

нашу швидкість, — сказав зажерено

тренер динамівців Михайло Михаї-

лов, з яким разом спостерігали за

поєдинком, — вибиваючи в «Дина-

мо» цей важливий козир...

Позиційна боротьба тривала до

середини першого тайму. А на 22-й

хвилині прохід Петі завершився то-

чною передачею на дуже «засмагло-

го».

Позиційна боротьба тривала до

середини першого тайму. А на 22-й

хвилині прохід Петі завершився то-

чною передачею на дуже «засмагло-

го».

Позиційна боротьба тривала до

середини першого тайму. А на 22-й

хвилині прохід Петі завершився то-

чною передачею на дуже «засмагло-

го».

Позиційна боротьба тривала до

середини першого тайму. А на 22-й

хвилині прохід Петі завершився то-

чною передачею на дуже «засмагло-

го».

Позиційна боротьба тривала до

середини першого тайму. А на 22-й

хвилині прохід Петі завершився то-

чною передачею на дуже «засмагло-

го».

Позиційна боротьба тривала до

середини першого тайму. А на 22-й

хвилині прохід Петі завершився то-

чною передачею на дуже «засмагло-

го».

Позиційна боротьба тривала до

середини першого тайму. А на 22-й

хвилині прохід Петі завершився то-

чною передачею на дуже «засмагло-

го».

Позиційна боротьба тривала до

середини першого тайму. А на 22-й

хвилині прохід Петі завершився то-

чною передачею на дуже «засмагло-

го».

Позиційна боротьба тривала до

середини першого тайму. А на 22-й

хвилині прохід Петі завершився то-

чною передачею на дуже «засмагло-

го».

Позиційна боротьба тривала до

середини першого тайму. А на 22-й

хвилині прохід Петі завершився то-

чною передачею на дуже «засмагло-

го».

Позиційна боротьба тривала до

середини першого тайму. А на 22-й

хвилині прохід Петі завершився то-

чною передачею на дуже «засмагло-

го».

— Це — вже перемога! — радісно

вигукнув Михайло Михайлов.

Усе ж до неї ще треба було дійти.

Зачеплені за живе, припинили ін-

гліш, у високій майстерності яких,

либоні, мало хто сумнівався, кину-

лися вперед, щоб принаймні «розо-

читати» рахунок. І це їм вдалося після

подачі кутового. Головою точно про-

бив Х'юз, який вийшов на заміну.

— Ми очікували, що гра легкою не

буде, — прокоментував хід події пі-

сля зустрічі Олексій Михайличенко. —

Якби ми не виграли, тоді довелося б

розпрощатися з мрією про вихід до

чвертьфіналу. А тепер усе починаєть-

ся з нуля. Отже, це був справжній бій

за виживання. Добре грали наші

хлопці і в Лондоні, і сьогодні. Але

цього разу з реалізованими моментами

у нас було значно краще. Чудові голи

забили Голоовко і Шевченко, просто

молочники Ребров, який заробив пен-

альті і реалізував його. Сьогодні нас

вирішив Шовковський. А головне, що

ми, пролементувавши високої ко-

манди лі, перемоги дуже сильного

суперника. Наші плани на дві зустрі-

чі, що залишилися, незмінні. Тре-

ба вигравати...

Наставник

гостей Арсен

Вентер — чу-

дого актор —

відповідав на за-

питання журналі-

стів спокійно, ні-

би нічого їм не

сталося.

— До тридцяті хвилини, як на

Здобудете ОСВІТУ ТА ПРОФЕСІЮ у найкращому навчальному центрі м.Харкова!

+ Навчання очне та заочне (без вступу до м.Харкова)
✓ Видатиметься **ДИПЛОМ**
✓ Надатиметься **КВАЛІФІКАЦІЯ**
✓ **БЕЗКОШТОВНО**

Бухгалтер	4 міс
Бухгалтер сільськогосподарського виробництва	5 міс
Молодша медична сестра	6 міс
Продавець	3 міс
Секретар-референт	4 міс

310001, м.Харків, а/с 2308 (ФЖМ) (0572) 21-68-07
«ЦЕНТР ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ» 23-51-05
+ Прийм. заяв на очне відділення за адресою: м.Харків, вул.Плеканівська 43 (Ф 3 9 до 17)

«Баранівський фарфор»

Пропонуємо в широкому асортименті: сервізи чайні, кавові, столові набори (дитячі, для юшки, чаю, заливу та ін.) чайники, кухлі, миски, тарілки та ін.

художні вироби (декоративні вазы, шкатулки).

Гарантуємо високу якість, сучасний дизайн, найнижчі ціни.

260550, смт Баранівка, вул. Леніна, 55.
Тел/факс (04144) 4-24-49, 4-23-77, 4-21-68.

Житомирська
областна суспільно-громадська газета
ліній сервіс газет Житомирщини
тираж видань близько 90 000 осіб
різномірне покриття всієї області

Ваша Реклама в "Ехо" сьогодні, це гарантія успіху в Житомирському регіоні завтра!

Телефони: (0412) 24-34-60, 24-55-00, 20-83-98

Уважаемые акционеры!

Открытое акционерное общество «Лузаскоострой» приглашает Вас на общее собрание акционеров, которое состоится 22 декабря 1998 г. в 11 часов по адресу: г. Лузск, ул. А. Лукина, 75.

Начало регистрации в 8 часов 30 минут.

Для регистрации необходимо иметь паспорт, доверенность на право участия в собрании.

Повестка дня:

1. Рассмотрение и утверждение устава в новой редакции.
2. Отчет председателя правления ОАО за 1997 финансовый год.
3. Выборы наблюдательного совета.
4. Выборы правления ОАО и его председателя.
5. Выборы ревизионной комиссии.
6. Разное.

Справки по тел. 95-53-09.

Погляд у майбутнє разом з відкритим акціонерним товариством «КОСТОПІЛЬСЬКИЙ ДОМОБУДІВНИЙ КОМБІНАТ»

Понад 50 років це багатопрофільне деревообробне підприємство з виробництва і комплектування в житловому і промисловому будівництві України та близького зарубіжжя забезпечує практично всіма будівельними матеріалами з деревини. Не один десяток років наші надійні партнери - всі великі меблеві об'єднання України.

- До ваших послуг зі складів підприємства пропонуємо:**
- - вікна та балкони двері марок ОРІ ОС, БРІ БС;
 - - двері дерев'яні марок ДГ, ДО, ДН;
 - - погоняки стругані вироби;
 - - столітні вироби за спецзамовленням;
 - - паркетні вироби в асортименті;
 - - ДСП рядова повноформатна і деталі, клас емісії Е1;
 - - ДСП ламінована повноформатна і деталі, клас емісії Е1;
 - - деталі типу "Постформінг";
 - - фанера клеєна марки ФК клас емісії Е1;
 - - меблі різні.

3 вітчизняними товарами - у третє тисячоліття!

Контактні телефони: (03657) 2-25-00, 2-12-55, 2-20-71, 2-24-62, 2-14-75 факс: 2-19-35, 2-30-99, 2-29-64.

Арбітражним судом м. Києва (252030; м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-н) порушено за заявою ЗАТ «Укратресурс» справа № 15/419 про банкрутство ТОВ ПКФ «Укрінтератимікс» (юр. адреса: м. Київ, вул. Стелюха, буд. 10, кв. 105); р/рахунок 2600002906 в АБ «АЖІО» м. Києва, МФО 3211574.

Претензі кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

До уваги акціонерів ВАТ «Троїницький елеватор»

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів відбулися 21 грудня 1998 року об 11.00 за адресою Запорізька область, Бердичівський район, с. Троїця, вул. Шкільна, 1. Троїницький елеватор.

Повестка денний:

1. Реорганізація АТ.
2. Затвердження нової редакції статуту товариства.
3. Затвердження внутрішніх положень товариства.
4. Зміни структури органів управління товариства.
5. Переобрання спостережної ради товариства.
6. Затвердження кандидатури голови правління АТ.
7. Переобрання ревізійної комісії АТ.
8. Про форму випуску цінних паперів.
9. Різне.

Початок реєстрації акціонерів та їхніх представників — з 9.00. Акціонери при собі потрібно мати документ, який посвідчує його особу. Уповноважених осіб акціонера при собі мати довірення від акціонера, посвідчене нотаріально або правлінням товариства або реєстратором ВАТ. Телефон для довідок 4-08-00, 9-31-35.

ВАТ «Хмельницький завод «Пресналадка» виготовляє і має в наявності широкий асортимент рукавів високого тиску для сільськогосподарських машин та інших гідравлічних механізмів.

Можливий бартер на сільськогосподарську продукцію.

Тел.: (038-2) 55-26-35, 55-25-93. Факс: (038-2) 55-24-14.

Вниманию акционеров!

Правление ОАО «Бондарское» сообщает, что 22 декабря 1998 года в 10.00 состоится общее собрание акционеров по адресу: 349654, Луганская область, Марковский район, село Бондаровка СДК.

Повестка собрания:

1. Отчет председателя правления о работе ОАО за отчетный период.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Утверждение годового отчета и баланса.
4. Выборы наблюдательного совета.
5. Выборы председателя и членов правления.
6. Выборы ревизионной комиссии.
7. Утверждение устава в новой редакции и внутренних нормативных положений.
8. Утверждение договора с незаписанным регистратором.

Регистрация участников собрания проводится 22 декабря 1998 г. с 8-00 до 10-00.

Участникам собрания иметь при себе паспорт или другой документ, удостоверяющий личность, а для представителей акционеров — заверенную доверенность на передачу им права голоса.

Справки по телефону 9-10-86.

Загальні збори акціонерів ВАТ «Нікопольський рибкомбінат» відбулися 21 січня 1999 року о 14-й годині за адресою: м. Нікополь, вул. Довгалевська, 14.

Повестка денний:

1. Звіт правління про результати діяльності у 1998 році.
2. Звіт ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності у 1998 році.
3. Затвердження річного балансу за 1998 рік.
4. Основні напрями діяльності на 1999 рік.

Правління ВАТ «Нікопольський рибкомбінат».

Шановні акціонери ВАТ «Вінницький міський молочний завод»!

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів відбулися 22 грудня 1998 року і розпочнуться о 10-й годині в актовому залі ВАТ «Вінницький міський молочний завод» за адресою: Вінниця, вул. А. Іванова, 55.

Повестка денний:

1. Звіт правління товариства про результати діяльності за 1997—1998 роки.
- Доповідь: голова правління ВАТ «БММЗ» Л. М. Трофімова.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Зміни та доповнення до статуту товариства.
4. Вибори голови та членів правління ВАТ.
5. Вибори ревізійної комісії.
6. Затвердження внутрішніх нормативних документів.
7. Різне.

Регістрація акціонерів розпочнеться з 8-ї години в день зборів за місцем їх проведення.

Акціонери та їх представники, що братимуть участь у зборах, повинні мати при собі паспорт або інші документи, що посвідчують особу, а уповноважених представників акціонерів — ще й оформлені належним чином довірення на передачу їм права голосу на загальних зборах.

З повагою, правління ВАТ «Вінницький міський молочний завод».

ВО «Новатор»

Побутові лічильники газу роторного типу G4, G6, G10

✓ Виробництво та встановлення (для пенсіонерів — в рахунок несплаченої пенсії).

✓ 4 280016, м. Хмельницький, вул. Тернопільська, 17.

✓ 4 Телефон (038-22) 2-91-37 — відділ збуту.

Тел./факс (038-22) 2-34-70 — відділ маркетингу.

АТЗТ «Романіс-Україна» повідомляє про зміну своїх назв. З 9 листопада 1998 р. товариство матиме назву: Закрите акціонерне товариство «УКРСАТ». Товариство «УКРСАТ» є правонаступником АТЗТ «Романіс-Україна».

Дочернє підприємство «Укр-Авіа-Р» ліквідується.

Претензії приймаються по тел. 220-62-71 в течение місяця со дня опублікування объявления.

ОП ПКБЕ НДІБЕ повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймають протягом двох місяців за адресою: 252680, Київ, Червонозоряний проспект, 51.

Згідно з постановою Національного банку України від 02.10.98 № 412 з 12 жовтня 1998 року розпочала роботу ліквідаційна комісія з ліквідації акціонерного комерційного банку інвестування реконструкції і розвитку «Заводчанка», м. Дніпропетровськ, пр. Калініна, 75; МФО 306544, кореспондентський рахунок 32004101200 в обласному управлінні НАБУ м. Дніпропетровська.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня реєстрації публікації в офіційному друкованому органі цього оголошення за адресою: 320070, м. Дніпропетровськ, вул. Короленка, 1. Тел. 78-20-74.

«Лотоси» з букета XXI століття

Із-за лаштунків

У Національному драмтеатрі імені Лесі Українки завершився перший міжнародний фестиваль сучасної хореографії «Танець XXI століття» під патронатом Міжнародного університету танцю (Париж). Насадомо, що попередні етапи фестивалю припали на весну (Національна опера) та літо (Крим).

Будь помітно, що на третій його сходині організатори намагалися знайти оптимальне співвідношення між різними напрямками, жанрами, школами танцю. Хоча, здається, «рідинним» до сутності поняття «сучасна хореографія» залишився весняний тур.

Навмисна строкатість третього етапу — зворотний бік потягу до об'єктивності. А вона не була зайва саме тепер, бо Центр сучасної хореографії (ЦСХ) мав назвати володарів нагорді «Лотоси».

А перед тим шанувальники елітного танцю вивчали у програми щось нове для себе. Ці новизни, як і раніше, можна було чекати від вихованців відомого польського хореографа Ежі Марія Бірчиньські — Моніки Стожак та Мачея Вловжяка.

Швейцарський постановник танців, виконавець, педагог Етьєн Фрей разом з колегами (театр «Сінопія») був дуже перекон-

ливий та натхненний. (Можливо, ще й тому, що фестивалеве товариство святкувало день його народження). Етьєн Фрей привіз два вальсові номери на музику радянських класиків Д. Шостаковича та А. Хачатуряна. А також прем'єрний танець в ритмі босанови: музику Алена Роша та хореографію представили на суд публіки вперше.

Близькими до того, що хотілося бачити під вивіскою «Танець XXI століття», та безгладкими у своїй майстерності були французький Клод (вона ж хореограф) та Тьєрі Буайє. Наш гутаречерний принц Анастасій Залевський нагадує, що сучасний танець — це передусім синтез академічних основ, новаторських форм, цирку, балету на льоду, спорту та багато чого ще.

«Клубності» видоливи додали виступи балету «А-6», яскравості — гурт «Фентезі» та театр танцю «Сузір'я Анікос». Безперечною досконалістю привернули на свій бік вихованці Алли Рубіної, артисти Національної опери Ганна Денисенко, Катерина Тихонович, Сергій Сторов, Єва Коваленко і Володимир Чупрін. Десертним соусом ввечері були артисти столичного Дитячого Театру Танцю ЦСХ та Дніпропетровської школи сучасної хореографії «Інші танці».

На другому вечорі стало відомо, що «Лотос-98» отримали: у номінації «Видатного діяча балетного мистецтва» — Валентина Калиновська, «Танцівники за ви-

соку майстерність» — Ганна Кушнірова, «Учбовому закладу за популяризацію сучасної хореографії» — Дніпропетровська школа «Інші танці», «Артисту за унікальну пластичну довершеність та пошуки нових напрямів синтезу хореографії з іншими видами мистецтва та спорту» — Анастасій Залевський, а також хореограф Алли Рубіної, Етьєн Фрей, Ежі Марія Бірчиньські. Під завісу президент фестивалю та заступник Міжнародного творчого проекту «Танець XXI століття» Олег Калішенко перекинув місток у рік наступний, повідомивши, що другий фестиваль намічено на травень-листопад 1999-го.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Володимир Чупрін та Ганна Денисенко. Фото Анастасія МЕДЗИКА.

Мандри

Бал королеви осінніх садів

У Нікітському ботанічному саду — свято хризантем, останніх квітів сезону. Помилуватися на цю красу з'їжджаються кримчани та гості півночі.

Родовідний, первинний, колір королеви осінніх садів (так перекладається назва квітків) — жовтий. Однак є ще дуже багато відтінків від білого до чорно-фіолетового. Це — результат праці селекціонерів, які виростили понад тисячу різновидів хризантем.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Афіша вихідних днів

✓ Київ

Національна опера України імені Т. Шевченка:

субота, неділя — «Тиждень високої моди».

Національний драмтеатр імені І. Франка:

субота — комедія «Суета»;

І. Карпенка-Карого; неділя — казка «Стережись лева» Я. Стельмаха (о 12 години), рок-опера «Біла ворона» Г. Татарченка.

Початок вечірніх вистав о 19 години.

✓ Одеса

Академічний театр опери та балету:

неділя — балет «Лікар Айболіт»;

І. Морозова (о 12 години), опера «Рігеллетто» Дж. Верді (о 18 години).

Театр музичної комедії імені М. Водяного:

неділя — музична казка «Чарівна лампа Аладдіна» С. Шутова і Р. Курочкіна (об 11 години), музична комедія «Донна Люція, або Здрасте, а ваша тьотя» О. Фельдмана (о 16 години).

Про те, що було і буде

Пленер не без приводу

Близько трьох тижнів у Полтаві проходив мистецький пленер, приурочений до 825-річчя міста та 130-річчя «Прогресу». Господарі пленеру приймали на своїй землі гостей з Києва та Львова. Основний напрям творчого зібрання — сучасна кераміка, живопис та скульптура. Товариство відвідало ярмарок мистецтва, побувало у Диканьці, Миргороді, Опішні, Великих Сорочинцях.

Ванесса їде на побачення

З тих пір, як Ванесса Мей народилася у Сінгапурі, за 20 років вона встигла: більшу частину свого життя прожити в Англії, в 11 років уперше виступити з філармонічним оркестром, отримати чимало міжнародних нагород за майстерну гру на скрипці, здобити безліч гастрольних подорожей. А ось у Східній Європі досі не була. Тепер на чарівну виконавицю чекає наша столиця. Концерт талановитої скрипачки має відбутися у палаці «Україна» 6 грудня.

Пан «Інкогніто»

Світське

Останнім часом Миколу Олійні на дуже рідко бачать у Києві. Не афішуєючи свій приїзд, він побував на кийському міжнародному кінофестивалі «Молодість». Річ у тім, що саме цей відомий артист зіграв головну роль в одній з конкурсних стрічок — «Околиця» російського режисера Петра Лушкі (картину нагородили дипломом). Неофіційне інформджерело повідомляло, що Микола Олійні незабаром збирається назавжди перейти з нашої столиці. Куди? Дізнаємося пізніше.

Ніла ІВАНЕНКО.

Зброя щоразу все смертельніша і... смішніша

Десята муза

Переглянувши «крутий бойовик» «Смертельна зброя-4», що демонструвався у столичному «Кінопаляці», невтаємничений у перипетії перших трьох частин серіалу глядач замислиться: а до чого тут власне зброя? Взаємичинний відповість назва-клише вже втратила свою первинну сутність, тож лише презентує чергову розповідь про чергові пригоди біло-

чорного поліцейського дуету, втіленого на екрані акторським дуом Мел Гібсон — Денні Гловер. Незважаючи на усталену думку, що наступні серії завжди є гіршими за попередні, четвертий фільм, кажуть, вартий першого. Багато гострих сюжетних поворотів, бойок, спецфестів, стрільбин (зокрема, технічні східні бойові прийоми у виконанні відомої китайської зірки «екшн» Джета Лі). Але водночас шаблонні «кіношні» образи сержантів-суперменів стали ніби трохи людянішими, ближчими до реальності. А якщо заважити на постійну присутність у бойовику двох вагітних героїнь та нового кумедного персонажу — сержанта Бісквіттера (нова комедійна зірка Кріс Рокс), вийшла досить вдала поліцейська комедія.

Анастасія ПЕРЕПЕЛІЦЯ.

Шаровари — нова хвиля для Труссарді

Диктатура моди

Сьогодні у приміщенні Національної опери розпочинається «Тиждень моди в Києві». За попередньою інформацією, на шоу високої моди (що відбуватиметься з артистичним ухилом) буде представлено 600 моделей відомих французьких дизайнерів. Із заплянованих скористає — поява на подіумі метра моди Труссарді у шароварах та вишиванці.

На майбутнє десятують згоди щодо організації показів колекцій лів'ятнадцяти провідних будинків моди. За словами організаторів, французи мають неабиякий інтерес до нашої держави. Кияни, натомість, отримують можливість вперше на власні очі побачити те, що показали у Парижі, Мілані, Нью-Йорку, Лондоні — з різницею лише в кілька тижнів. Цілком ймовірно, що відітні такі шоу відбуватимуться двічі на рік.

Насамкінець — маленький штрих: при тому, що ціни на покази коливалися від 40 до 1100 гривень, за тижень до події «Біда» столична публіка купила лише 5 квитків, дешихівся за 500 гривень.

Юлія ЗАХАРЧЕНКО.

Сукня від Крістіана Лакруа, моделі якого також будуть представлені в Україні.

Погода

7 — 8 листопада в Україні місцями мокрий сніг. Температура вночі від 3 градусів тепла до 2 морозу, вдень 3 — 8, на півдні країни до 12 градусів вище нуля. Не Кийшійні дощ зі снігом. Температура вночі 1 — 3 градуси морозу, вдень 3 — 8 градусів тепла. У неділю незначне похолодання.

Український гідрометцентр.

Редактор номера В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ. Головний редактор С. ПРАВДЕНКО. Редакторія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. Редакція не заводить поділе позицію авторів публікацій. За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не повертаємо. Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 192662.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Зам. 0311214. 2 3 4 5 6 7 8 9

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року. Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4. ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; редакція — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62. E-mail: sekret@golos.rel.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України